

STRIJD

KREEET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

A. C. BEEKHUIS, Terr. Kommandant.

40ste JAARGANG No. 2.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

FEBRUARI 1939

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië : Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

EEN ZEKER DOEL.

EEN WOORD TOT DE JONGEREN

Voor den jongen man op nevenstaande afbeelding komt het er op aan: allereerst het zwaartepunt van den pijl te vinden, daarna dezen met de vingers den noodigen druk te geven om dan op het juiste moment met vaste hand en vasten blik de pijl het doelpunt te doen raken.

Een evenwichtige verzorging van geest, ziel en lichaam is volgens Gods wet het geheim van het leven. Misbruik of verwaarloozing van een dezer doet ons het einddoel missen. Van het hoogste belang is de ziel, de onsterfelijke „mensch”, die straks met zich tot God terug voert goed of kwaad, de vrucht van het leven hier op aarde.

Wij doen daarom goed het woord van den wijzen Salomo aan zijn zoon wel ter harte te nemen :

- Vertrouw op den Heere met uw gansche hart, en steun op uw verstand niet.
- Ken Hem in al uwe wegen, en Hij zal uwe paden recht maken.
- Doe de verkeerdheid des monds van u weg, en doe de verdraaidheid der lippen verre van u.
- Laat uwe oogen rechttuit zien, en uwe oogleden zich recht voor u heen houden.
- Weeg den gang uws voets, en laat al uwe wegen wel gevestigd zijn.
- Wijk niet ter rechter- of ter linkerhand; wend uwen voet af van het kwade.

VANDAAG namen wij onzen koers naar 't Westen,” zoo schreef „Columbus dag aan dag in zijn scheepsjournaal. Onder zijn bemanning kon de hoop rijzen of ondergaan, schrik en angst konden de schepelingen bij de geheimzinnige wendingen van het kompas aangrijpen, het deed er niet toe ; Columbus bleef onverschrokken naar het Westen doorzeilen.

Het waarlijk van nut zijn voor de wereld hangt af van de wijze, waarop mannen en vrouwen hun taak opnemen en van den wil, deze onder geen enkel beding in den steek te laten. De Stichter van ons Leger bleef zijn geheele leven aan dit besluit vasthouden : „God zal alles hebben, wat er aan William Booth is.”

En zoodoende hebben menschen met „een vast doel” voor oogen hun naam op de geschiedenis der wereld geschreven. Een mensch, begiftigd met één enkel talent, die naar een bepaald doel streeft, bereikt meer dan hij, die vele talenten heeft ontvangen, en zijn kracht bij het najagen van velerlei doeleinden verspilt. Een groot doel is voor uitbreiding vatbaar, en zooals een magneet dit doet, trekt het al het gelijkgestemde tot zich, wanneer het zich langs den levensstroom beweegt.

Een oud spreekwoord zegt : „De eigenaar van één zaak zal een vrouw en zeven kinderen wel kunnen onderhouden, maar de eigenaar van zeven zaken is nog niet in staat zich zelf te onderhouden.”

In de prairieën van Z.-Amerika groeit een bloem, die de neiging heeft, altijd in dezelfde richting te groeien. Wanneer een reiziger verdwaald is en geen kompas of kaart bij zich heeft, dan zal hij, door die bloem op te zoeken, daarin een goede gids vinden, waarop hij volkomen vertrouwen kan, want hoe zwaar de regens ook mogen neerplassen, hoe krachtig de wind mag waaien, de bladeren van deze bloem wijzen altijd naar het Noorden.

Zoo zijn er ook menschen, wier doelstelling zoo overbekend is, wier doelwit zoo onveranderlijk is, dat men met de allergrootste zekerheid zeggen kan, wat zij bereiken zullen, al hebben zij nog zulke zware moeilijkheden te overwinnen, of al hebben zij met nog zooveel tegenstand te worstelen. Zij mogen soms door tegenwind worden opgehouden, of tegen den stroom moeten optornen, zij stevenen niettemin op de haven aan.

Christus wist, dat de mensch in zijn leven één richting moet volgen, toen Hij zeide : „Niemand kan twee heeren dienen.” Eén genegenheid, één doel moet in ons leven bovenaan staan.

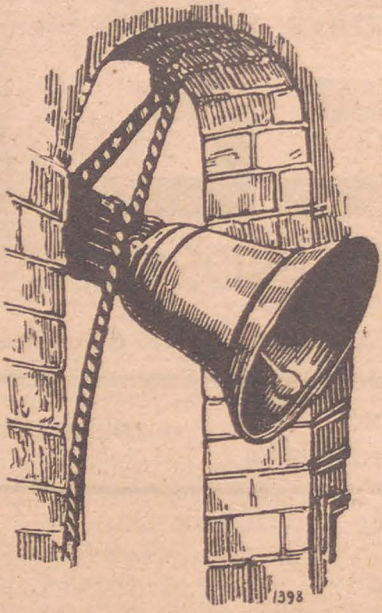
Een vast doel geeft aan het leven zijn waarde. Het groote geheim van Paulus' kracht lag in zijn sterke doelstelling. Niets kon hem verschrikken. De kerker bracht hem geen angst, die kon hem niet ten onder brengen.

„Dit eene doe ik,” was het stempel van al zijn werk. De onuitbluschbare ijver voor zijn machtig doel brandt thans nog zijn weg door het veld der eeuwen en zal nooit ophouden, om het vuur te ontsteken in het hart van mannen en vrouwen.

„Aanmerkt Dezen, Die..... heeft verdragen,” Die welbewust het gelaat naar Jeruzalem keerde. Het „onfeilbare” van Christus' grootsche doel. Zijn dapper geduld, te midden van ongebeerlijke omstandigheden, Zijn absoluut vertrouwen op Zijn Vader, zelfs in den doodsangst der Kruisiging, waarbij Hij uitriep : „In Uwe handen beveel Ik Mijn geest.” Moet deze standvastigheid niet het stempel van ons leven zijn ; moet zij niet ons karakter vormen ? Is het niet Gods wil, dat wij in gehoorzaamheid aan Hem naar ons doel zullen streven, door de kanalen, die Hij voor ons uitkiest ; of dit nu zal gebeuren in stralenden zonneschijn of door diepe schaduwen heen, in de blijdschap der lente of winterkou, dat doet er niet toe ; 't moet het doel zijn, waarvan wij ons niet door vermaak, noch door smart ooit laten afleiden.

WAT IS UW LEVENSDOEL ?

HOE KOLONEL EN MEVROUW BEEKHUIS HUN EERSTE KERSTFEEST VIERDEN IN NEDERLANDSCH-INDIË. BANDOENG EN BATAVIA

De Kerstfeestdagen zijn drukke dagen geweest voor onze Leaders, practisch 12 dagen achtereenvolgend hebben ze samenkomsten geleid in verschillende inrichtingen en korp- sen op Java.

Op **Vrijdag 16 December** werd begonnen met een pracht J.L. demonstratie in het I.E.V. clubgebouw te Bandoeng, waar voor meer dan 700 aanwezigen, een keurig, tot in de puntjes geregeld en zeer gevarieerd programma werd gegeven. Het zou niet mogelijk zijn een of ander nummertje apart naar voren te brengen, want ze waren allen even mooi uitgevoerd.

Zaterdag, 17 December zag een herhaling van het programma, maar dezen keer in de Militaire Sociëteit, waar een aardig aantal militairen en anderen vergaderd waren. Kapitein Vermeulen van het Plaats. Mil. Bureau was aanwezig als vertegenwoordiger van den Plaats. Mil. Commandant.

Maandag, 19 December waren de Kolonels in het Kinderhuis, waar een gezellig uurtje werd doorgebracht met de kinderen. Beiden de Kolonel zoowel als Mevrouw Beekhuis, wisten hoe zij de aandacht van de kinderen konden boeien, een zeer moeilijk iets, wanneer men een mooi versierd Kerstboom en daaronder een menigte pakjes als concurrent heeft. Het was erg gezellig, en de uitgenoo- digde ouderen, zoowel als de kinderen, heb- ben van alles genoten.

Dinsdag 20 December in het Jongenshuis, heeft de Kolonel onmiddellijk een plaats in de harten van de jongens gewonnen, door hen, bij aanvang van de samenkomst, een paar zware halters aan te bieden, als Kerst- geschenk voor het Tehuis. Degenen, die de jongens gymnastische oefeningen zagen doen in het I.E.V. clubgebouw, zullen begrijpen, dat bovengenoemd een zeer gewaardeerd geschenk was. Majoor Barbier heeft de jongeren een Indisch kerstverhaal verteld en naar aanleiding daarvan sprak de Kolonel enkele woorden tot de jongens in het alge- meen, welke blijkbaar goed begrepen werden.

Mevrouw Beekhuis leidde dien avond het feest in de Beatrix-kliniek voor patiënten en genoodigden, hetgeen door alle aanwezigen ten zeerste gewaardeerd werd.

Woensdag, 21 December leidden de Kolo- nels de Kerstfeestdemonstratie in het I.E.V. clubgebouw te Batavia, waar, voor meer dan 400 mensen de kinderen van beide korpsen en de meisjes van het Meisjeshuis, een zeer goed geslaagd programma gaven.

Donderdag, 22 December was nog drukker dan de andere dagen. Eerstens het samen- zijn in de overvolle zaal van Batavia II, waar een paar honderd arme mensen bij- eenkwamen om een Kerstpakket. De hitte was haast ondragelijk, doch zelfs hier, wist de Kolonel de juiste Kerststemming te bren- gen, door zijne hoorders te bepalen bij de eeuwige liefde van God den Vader, waarvan het Kerstkindje het grootste bewijs is.

Na enkele bezoeken bij de autoriteiten te hebben afgelegd, was het volgende bezoek aan de N.I.R.O.M. waar de Kolonel de Mor- genwijding zou houden. In de stille koele kamer, de studio, kon men zich geen idee vormen van den grooten invloed van het klein en nietig uitzijnde instrument, dat op een schrijftafel stond, totdat opeens een rood licht verscheen en de vriendelijke om- roeper zei, dat er thans verbinding was met de 28 N.I.R.O.M. zenders, die tot zelfs in

Australië en Nederland gehoord kunnen worden. Met ernst en bezieling heeft de Kolonel toen gesproken. In Buitenzorg is een dame tot bekeering gekomen, terwijl zij nog luisterde naar des Kolonels boodschap.

's Avonds was het feest voor de meisjes in het Meisjeshuis. De achtergalerij van het Tehuis was ingericht voor deze bijzondere samenkomst en enkele vrienden en contri- buanten waren opgekomen om de samen- komst bij te wonen.

Ofschoon deze bijeenkomst geen gewone Evangelieprediking was, hebben de beide Ko- lonels niet nagelaten om de aanwezigen er bij te bepalen, dat het Kerstfeest een Chris- telijk feest is en dat God alle eer toekomt.

Vrijdag, 23 December, heeft onze Leider de jongens van de Werkcentrale te Garoet bezocht en met hen de Kerstvreugde ge- deeld. De eetzaal was aardig versierd en een erg gezellig uurtje werd tezamen door- gebracht. Ook hier toonde de Kolonel, dat hij den gedachten van de jongelui volko- men begrijpt, want zijn woorden tot deze jonge mannen waren zoo als jonge menschen begrijpen en weten te waardeeren. De Ma- jors Steen en de andere officieren, waren als altijd, een en al hartelijkheid.

Zaterdag, 24 December. Met medewerking van de K.S. Staf en Kadetten en de Korps- officieren, leidde de Kolonel de Kerstuit- deeling in het Chineesch Korps te Bandoeng. Een zeer groote schare menschen was bijeen- gekomen. Enkele honderden, hebben de makers van dit korps blij kunnen maken. Eerst werd er een gezellige samenkomst gehouden, waarin de Kadetten hunne liederen met geestdrift zongen, en daarna sprak de Kolonel de schare toe. Het was het oude verhaal van Jezus, doch met nieuwe bezieling kwam het tot ons. De boom en de brandende kaarsjes werden gebruikt om het eeuwige licht van Gods liefde te illustreren.

Eerste Kerstdag, om 5 uur v.m. was de Congreszaal goed gevuld en in het zachte licht van den verlichten Kerstboom en met de heilige stemming, die altijd heerscht op dezen vroegen morgen, zijn we, als het ware, rond het Kribje gekniel, om daar onzen lof en liefde aan te bieden. Door de liederen en gebeden waren onze harten gestemd om de boodschap te ontvangn, die de Kolonel voor ons had, en die hij als ervaren Evangelist met overtuiging wist te brengen. De fluisterende afscheidswaarden, die stille manier waarop allen de zaal hebben verlaten, wees erop, dat men zich bewust was van de tegenwoordigheid van een Hoogere en Heilige Persoon, Die onder ons was dien morgen. Het is ons goed geweest om daar te zijn.

Om 10 uur v.m. opende Adjt. Duvekot, met enkele hartelijke woorden, de Kerstsamen- komst, die een jaarlijks met vreugde ver- wachte gebeurtenis is geworden, in de gevan- genis te Soekamiskin. Een zeer groot aantal van de mannen was opgekomen en het

mannen-koor der ingesloten zelf, zong een lied, dat alle waardeering vond.

Met teeder begrip, doch ook met scherpe veroordeeling, sprak de Kolonel over de grootheid van de zonde, maar „Gode zij dank”, waar de zonde menigvuldig is, is de genade Gods nog overvloediger. Halleluja, 10 mannen hebben dien morgen de goede keuze gedaan.

's Avonds om 7 uur wederom in het Chi- neesche Korps vergaderd, droeg de samen- komst aldaar een echt opgewekt karakter. Getuigenissen en gezang wisselden elkander af en de **Kerstvreugde** had de boventoon. De boodschap van de Kolonels werd ook hier met aandacht ontvangen, en God heeft hun arbeid beloond, want zielen kwamen tot den Zone Gods.

Maandag Tweede Kerstdag: het Militair Tehuis was overvol van bezoekers die opge- komen waren. In alle hoekjes en gaatjes hebben ze gezeten en het was met moeite, dat de Kolonels zich een weg konden banen tot de tafel bij den Kerstboom. Dadelijk heeft de Kolonel den goeden toon aangeslagen, door de aanwezigen het koor, „Blij, Kerstmis- klokgelui” te laten zingen. Mevrouw Beek- huis sprak tot de jongens, als een echte Hollandsche moeder tot haar jongen spreekt, terwijl de Kolonel, met aanhalingen uit zijn eigen diensttijd, de jongens bepaalde bij de grootheid van de taak om Christen te zijn en een schijnend licht te wezen in een wat, al te vaak, zoo donker leven is. Zelden treft men in een Militair Tehuis bij zulk een gele- genheid, die echte gewijde stemming aan, zooals wij allen dien avond gevoeld hebben.

Ik geloof, dat het Kerstfeest in het Militair Tehuis velen der jongens geestelijk versterkt heeft.

Dinsdag, 27 December, kwamen de oudjes van Indisch Bronbeek aan de beurt. De zaal was mooi versierd, het Bestuur was aanwe- zig en de kinderen van het Kinderhuis en de Kadetten hadden voor een aardig pro- gramma gezorgd, terwijl het jongens-muziek- korps vroolijke muzieknummers gaf.

Met aandacht hebben allen geluisterd naar het Kerstverhaal van den Kolonel, een ver- haal uit de verschrikkelijke oorlogsjaren, maar waarin wederom, de liefde Gods werd geopenbaard.

Het zijn drukke, doch wonderbaar geze- gende dagen geweest en zielen zijn gered geworden. Halleluja!

Y.

NIEUWS UIT BANDOENG.

Op Oudejaarsavond werd door Kolonel Beekhuis een gezegende bijeenkomst geleid in de Congreszaal. De zaal was geheel gevuld, vele vreemde gezichten mochten wij zien, een bewijs, dat men gekomen was uit ver- langen des harten om den laatsten avond van het jaar in Gods huis te verkeer. Uit den aard der zaak droeg deze avond een ernstig karakter, doch ook een danktoon werd beluis- terd voor al Gods goedheid in het jaar, dat voorbij was. Het was een goed uur en ondanks het leven van afgestoken vuurwerk daarbui- ten, werd het stil in de ziel, toen wij met de bede: „Maak o maak mij Jezus, rein en goed”, voor God knielden om Hem bij ver- nieuwing ons leven te wijden. Het was een mooi slot van de reeks bijeenkomsten door den Kolonel in Bandoeng I geleid.

In de WEEK DER GEBEDEN is ook door het Leger des Heils meegeleefd. Behalve het bijwonen der diensten van andere sprekers door de heilssoldaten, vervulde ook onze leider een spreekbeurt en had tot onder- werp: „De Inwendige zending en die onder de Joden”. Met ernst en overtuiging heeft de Kolonel zijn hoorders bepaald bij de noodza- kelijkheid om de verantwoordelijkheid voor de uitbreiding van Gods koninkrijk op zich te nemen, opdat Zijn naam bekend zal wor- den onder alle volkeren. Predikanten, leden der Christen-gemeenten, heilssoldaten, allen waren één in gebed. Het was een gezegende avond.

Kolonel Beekhuis deelt Kerstmanden uit in Bandoeng II.

INTERNATIONAAL LEGERNIEUWS.

Groeten van oude bekenden.

Het was een zeer sympathieke gedachte om alle officieren, die in Ned.-Indië werkzaam geweest zijn, een Leger des Heils-kalender te zenden aan het eind van 1938. In hun brief van dank zonden allen hun hartelijke groeten aan oude bekenden en onder hen noemen wij in de eerste plaats Commissioner Van de Werken, Commissioner Vlas, en Kolonel en mevrouw Visser. Sommige makkers schreven bijzonderheden, die wij voor oude vrienden gaarne doorgeven.

Majoor en mevr. Pedersen uit Australië schrijven o.a.: „Onze oudste jongen, Victor, geboren in Poerworedjo, is nu als Kadet in de Kweekschool te Melbourne. Indien de weg voor hem geopend wordt, hoopt hij later als zendeling naar Java terug te keeren. Onze tweede jongen, geboren in Djokja, is Kandidaat evenals onze dochter, die in Sema- rang geboren werd. Nog een andere dochter is leidster van de zandbakklas en organiste in het korps.” Een echt heilssoldatengezin dus.

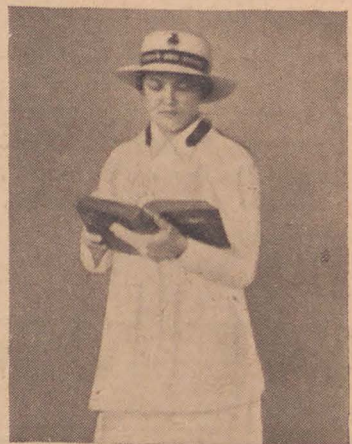
Mevrouw Majoor Kronenberg schrijft in het bijzonder over Sumatra en zegt: „Het werk in Poeloe si Tjanang en in het kinderhuis heeft een groote plaats in mijn hart. Moge Sumatra ook vol worden van de kennis des

Heeren. Er is nog altijd een zekere jaloersch- heid, als ik oude makkers terug zie gaan naar Indië; toch heb ik alle reden om dankbaar te zijn. Mijn oudste zoon is in Soerabaja werkzaam.”

Commandant Boström uit Zweden. „Ik leef nog atijd met mijn makkers op Java mee in al hun moeilijken, doch ook heerlijken strijd. Nu ik gepensionneerd ben, mag ik meewer- ken in het korps, waartoe ik behoor. Ik bid voor u allen op Java”.

Mevr. Majoor Morrison-Beasley uit Canada schrijft na haar dank te hebben betuigd: „Het is opmerkelijk, hoe ik van tijd tot tijd mijn kennis van de Nederlandsche taal nog kan gebruiken. Zoo b.v. laatstleden Zondag toen ik in staat was in den bidstond te spre- ken met een Hollandschen jongen zeeman, die met zijn boot in de haven lag. Hij ver- telde mij, dat zijn familie heilssoldaat was in Holland en hijzelf 6 jaar muzikant was geweest, doch ..... dat het hem onmoge- lijk was aan boord gered te blijven. Hij was pas 19 jaar en zeer overtuigd. Hij zeide het nooit te zullen vergeten, dat hij zoover van huis zijn eigen taal kon spreken.”

Verder waren er nog verscheidene andere officieren, die hun groeten zonden o.a. Majoor en mevr. Eccles en Majoor Schipper.

Hoort Gods Woord!

Het verlorene zal Ik zoeken, en het weggedrevene zal Ik wederbrengen, en het gebrokene zal Ik verbinden, en het kranke zal Ik sterken.

Ezechiël 34: 16.

DE VELDTOCHT DER LIEFDE

MOTTO VOOR FEBRUARI:

TOEWIJDING

„Zoo zeide de koning (David) tot Ithai, den Gethiet: Waarom zoudt gij ook met ons gaan?..... Gisteren zijt gij gekomen, en heden zou ik u met ons omvoeren om te gaan? keer weder en breng uw broeders wederom; weldadigheid en trouw zij met u.

Maar Ithai antwoordde den koning en zeide: „Zoo waarachtig als de Heere leeft en mijn Heer de koning leeft: in de plaats, waar mijn heer de koning zal zijn, hetzij ten doode, hetzij ten leven, daar zal uw knecht voorzeker ook zijn!”
2 Sam. 15:19-21.

WELK een heerlijk en ontroerend verhaal van zuivere onbaatzuchtige toewijding wordt ons hier beschreven. Zie hier in het kort de geschiedenis.

David is door zijn zoon Absalom van den troon gedrongen en moet nu met een handvol getrouwen vluchten, de beek Kedron over, de woestijn in. Blijkbaar heeft hij nog maar kortgeleden een nieuwen commandant benoemd voor zijn lijfwacht, een dapper man uit Gath, het Filistijnsche deel van Davids koninkrijk. Waarschijnlijk was hij dus geen Israëliet, wellicht een overwonnene, maar toen zijn koning hem riep, kwam hij met heel zijn hart. Natuurlijk was het ook een groote eer voor hem om commandant van des konings lijfgarde te zijn (de Krethi en de Plethi). Maar nauwelijks was hij aangesteld, of de opstand van Absalom kwam en de koning, die hem geroepen had tot zijn hooge positie, moest vluchten voor zijn leven.

„Waarom zoudt gij met mij gaan?” zegt David, „gij zijt gisteren (d.w.z. kort geleden) pas gekomen; ik heb u niets meer aan te bieden en gij hebt geen verplichtingen aan mij. Ga, en dien den nieuwen koning!”

En hoor dan dat heerlijk antwoord, ik vertel het in mijn eigen woorden. „Waar gij zult gaan, o koning, zal ik met u gaan en in uw vernedering; zal ik u niet verlaten; ik dien u niet om loon, maar om uws zelfs wil.” En Ithai bleef bij zijn vorst en diende hem met al zijn macht, zonder hoop op belooning of eer. Het was uit achting en liefde voor zijn vorst en door den **GEEST VAN TOEWIJDING**, dat dit geschiedde kon.

Is deze geest zeldzaam? Zeg niet te vlug: JA! Er is wellicht veel meer toewijding onder de menschen, dan wij aanvankelijk meenen. Denk maar eens aan:

MOEDERS. Met welk een zelfopoffering zorgen de meeste moeders voor haar kinderen. Hoe onbaatzuchtig wijden zij zich dag aan dag aan de belangen van haar gezin. De geest, welke haar daartoe dringt, stelt haar in staat om zichzelf geheel te vergeten, eigen belangen en eigen nood niet te achten, terwille van de haren. God zegene onze moeders voor haar toegewijd leven!

Kan die geest nog krachtiger werken? Hier en daar wel, dunkt mij. O, moeder, die dit leest bevorder in uzelf den Geest van Toewijding, dan zullen anderen uw voorbeeld volgen!

Doktoren en verpleegsters. Honderden van deze hardwerkende leden onzer samenleving, toonen dagelijks dien geest van Toewijding, welke mij persoonlijk met groote achting vervult en welke zich openbaart in het altijd gereed staan om lijdenden en zwakken te helpen en te verplegen. Dank God voor zulk een geest van toewijding, die ook zoo duidelijk uitkomt in onzen medischen arbeid hier in Ned.-Indië onder **melaatschen, bedelaars, afzichtelijke zieken e.a.**

Het is een geest, welke de arbeiders onvermoeid doet voortgaan en hoop en dankbaarheid en vreugde kweekt bij hen, die het voorwerp van hun toewijding zijn.

Kan deze geest van volkomen toewijding nog versterkt worden? Het lijkt bijna niet mogelijk, maar toch geloof ik, dat velen van onze werkers zullen zeggen: „O, ja, ik ben lang niet tevreden over mijzelf”. „Heer, maak mij meer aan U gelijk, ook in den geest van toewijding.”

Dan denk ik aan andere uitingen van dezen geest, welke zich alom openbaart b.v. bij **staatsdienaren, kunstenaars, leeraren, onderwijzers** en bij zeer vele anderen op **kantoren, werkplaatsen, op het land** en niet te vergeten bij onze

bedienden en helpers. Dit te bedenken vervult ons met hoop en vertrouwen voor de toekomst, want ontegenzeggelijk betoonen vele menschen dezen heerlijken geest.

Kan hij nog versterkt worden?

Ongetwijfeld! Want hoe meer wij peinzen over deze Goddelijke eigenschap, des te meer voelen wij onze **zelfzucht, traagheid en tegenzin**, evenzoo veel leelijke dingen, welke het menschenhart verontreinigen en de samenleving verbitteren.

Hoe kan die geest verwekt en versterkt worden in ons? **Jezus Christus is de Bron**, waarheen wij allen kunnen gaan. Ook in **toewijding** is Hij ons groote Voorbeeld en onze kracht.

Hij wijdde Zich aan den volmaakten wil des Vaders. Hij kwam op deze aarde in den geest van Psalm 40:9.

„Ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen!”

Hij wijdde zich volkomen toe aan de redding der menschheid.

„Ik ben de goede Herder, de goede Herder stelt Zijn leven voor de schapen.” Joh. 10:11.

En Hij deed het, zooals wij allen weten, opdat „door Zijne striemen wij genezing zouden vinden.”

Zij, die Hem van dichtbij volgden en zichzelf geheel aan Hem toevertrouwen, konden hetzelfde doen en zij deden het. Denk aan Paulus, Petrus, Johannes, enz.; allen hebben zich geheel toegewijd en letterlijk opgeofferd, zichzelf vergetende om het heil van anderen en de eere Gods te zoeken in hun leven.

Is die geest ons deel?

Hij stelt u in staat om met blijdschap

EEN WOORD VAN HART TOT HART

DOOR
KOLONEL A. C. BEEKHUIS

u geheel te wijden aan de door Hem u opgelegde taak, ook al beteekent dat strijd en zelfverloochening.

Stel uzelf geheel te Zijner beschikking, zooals het zoo duidelijk wordt beschreven in lied 253 van den Leger des Heils-liederenbundel:

NEEM mijn leven! 't zij altijd

U, o Heiland, toegewijd!

Neem mijn tijd, dat 'k elken dag

U aanhoudend loven mag!

Neem mijn handen en bestuur

Al hun daân van uur tot uur!

Neem mijn voeten! zend ze, Heer,

In Uw dienst uit altijd weer!

Neem mijn stem, zoodat mijn lied

Steeds mijn Koning hulde biedt!

Neem mijn lippen, dat mijn mond

Altijd, Heer, Uw heil verkond!

Neem mijn zilver en mijn goud!

Dat 'k U daarvan niets onthoud!

Neem mijn geest! laat al mijn kracht

Tot Uw dienst zijn dag en nacht!

Neem mijn wil! laat niet meer mijn,

Maar Uw wil mijn richtsnoer zijn!

Neem mijn hart! vest daar Uw woon

En Uw koninklijken troon!

Neem mijn liefd', o God! aan U

Schenk ik die voor immer nu!

Neem mijzelf! ik wil altijd

U geheel zijn toegewijd.

Voor een rustig uur.

ONZE GEDACHTEN.

„In het hart des mans zijn vele gedachten”,
Spreuken 19:21

niet vast te houden. Verkeerde gedachten, die wij koesteren, zooals b.v. jaloerschheid, afgunst, ja zelfs haat, zullen ons ongelukkig en ontevreden maken en innerlijke onrust geven. Ze zijn als waterkringen, die zich verder en verder spreiden en om zich heen richten zij schade aan.

Doch de geest, die zich bezig houdt met gedachten van barmhartigheid, vriendelijkheid en medelijden, de geest die tracht in alles het beste te vinden, zal er toe mede werken een karakter te vormen, dat sterk en hoogstaand is, ondanks allen eenvoudigen arbeid, die de hand heeft te verrichten. Paulus schreef: „Al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wèl luidt, zoo er eenige deugd is, en zoo er eenige lof is, bedenkt dat.”

Zulke gedachten zijn als bloemen, die een liefelijken geur om zich verspreiden. De mensch zelf wordt er rijker door en de wereld beter!

Een dame in een der groote steden in Europa, stapte eens een tram binnen. Haar kleeding was geparfumeerd en de geur, die zij meebracht veranderde de geheele atmosfeer in den tramwagen. Spoedig moest zij weer uitstappen, doch nadat zij was heengegaan bleef de geur in den wagen achter. Zoo behoort ieder Christen de omgeving, waarin hij leeft te veranderen. Waar hij geweest is, behoort een „reuke des levens” aan te toonen, dat een volgeling van Christus daar vertoefde.

Elke gedachte, die gij koestert is als een macht, die van u uitgaat, doch ook tot u terug keert, dragende de vrucht van het eigen werk. Zij ons gebed daarom:

„Uw Heil'ge Geest geleide mij

Op zuiv're en verheven paân,

Waarop mijn voet niet wank'len zal

Ik veilig en gerust kan gaan.”

DE VELDTOCHT DER LIEFDE!

Eerste overwinnings-berichten in het nieuwe jaar!

BANDOENG II.

De Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel voerden de troepen aan in dit korps op Zondag 8 Januari en het was een echte ouderwetsche Zondag. Werd in de heiligingssamenkomst Gods volk tot meerdere liefde en krachtiger actie aangespoord, des avonds was het een gloedvolle verlossingsbijeenkomst en met kracht werd de boodschap gepredikt. Wat een jubel, toen 9 zielen zich tot Jezus spoedden! Groote blijdschap om deze overwinning op het rijk der duisternis vervulde aller hart. Brigadier Hiorth met de Kadetten stond den Kolonel dapper terzijde.

SEMARANG I.

Majoor Barbier leidde op bovengenoemden datum de bijeenkomsten in de zaal aan de Tjitaroemlaan te Semarang. In de zeer goed bezochte kindersamenkomst werden twee korpskadetten ingezegend. In de heiligingssamenkomst daarop volgde was een mooie schare aanwezig. Met diepen ernst werd geluisterd. Des avonds een opgewekte heilsbijeenkomst. Het kwartet zong met zeer veel gevoel een uitnodigingslied en duidelijk was de werking van Gods Geest in alles te bespeuren. Mogen de vruchten spoedig gezien worden!

AMBARAWA was den daarop volgende dag aan de beurt. De Majoor leerde den jongen menschen dien avond het in het Maleisch vertaalde koor: „Wandel in 't licht van Gods liefde”. Dat ging er in! Oud en jong luisterde met groote aandacht en acht zielen kwamen tot Jezus, biddend en pleitend om vergeving van zonde.

CHERIBON.

Kapiteine Lopulisa was op 8 Januari in Cheribon, waar zij ook een gezegende dag had. De arbeid werd beloond met 7 jonge menschen, die tot den Heiland kwamen. Een groote aanmoediging voor de officieren en makkers van dit korps!

BATAVIA.

Kapiteine Van Lith had een goeden Zondag in Batavia. In beide korpsen waren de bijeenkomsten goed bezocht. In korps II werd des avonds een groot aantal rekruten voorgesteld en twee zielen kwamen tot Jezus.

Alle eer aan God voor deze berichten van overwinning.

Laten alle korpsen hun berichten over dezen Veldtocht tijdig inzenden s.v.p. (Red.)

POERWONEGORO

DE wieg van het Leger des Heils in Ned.-Indië stond in de dessa Saporan, een klein dorp diep in de bergen van Mid-den Java, en ofschoon in den loop der jaren het maatschappelijk werk onzer organisatie een belangrijke plaats in de Indische samenleving is gaan innemen, heeft de geestelijke arbeid in den kampong toch ook een voorname plaats in ons zendingswerk behouden. De dorpen, welke zeer sterk onder den invloed staan van den Islam, zijn een harde bodem en veel liefde en geduld wordt van de zendelingen, dus ook onze officieren, gevraagd om de menschen voor Christus te winnen. Over enkele van deze lichtbakens temidden van de duisternis van het Mohammedanisme en heidendom willen wij ditmaal wat vertellen.

De
nieuwe zaal te
Poerwonegoro.

In SAPORAN zelf wordt nog steeds een goed werk verricht en de oude Christenen daar gaan dapper voort. Gedurende het laatste Kerstfeest bleek het zaaltje te klein en onder de vele bezoekers waren verschillende hoog-Javanen, die ook naar de kerstboodschap kwamen luisteren. Toch heeft langzamerhand de kern van den arbeid in dit district zich verlegd naar POERWONEGORO, waar Majoor Lauter, die eerst sinds 1923 in Saporan arbeidde, een gezegend werk verricht. Hoe het Leger in zulk een dessapost begint, willen wij den lezer gaarne vertellen.

* * *

DE VERKOOP VAN DE STRIJKREET.

Maandelijks trok Majoor Lauter vanuit Saporan er op uit met de Striijkreet naar de verschillende suikerfabrieken in de omgeving. Overal werd zij vriendelijk ontvangen. Op zekeren dag ontmoette zij op een der fabrieken een mantri, die vanuit Poerworedjo daarheen was overgeplaatst. Deze man en zijn vrouw waren jaren geleden door middel van het Leger met het Evangelie in aanraking gekomen en ongezien door anderen had het Evangeliezaad wortel geschoten en was een teere plant aan het wassen. Wel was hij als santri zeer nauw aan den Islam verbonden, doch de onweerstaanbare macht van het licht begon zich te doen gelden. Na zeven jaren geregeld door Majoor Lauter bezocht te zijn, begon hij het Nieuwe Testament te lezen en moest hij erkennen: „Als ik dit boek lees, komt Christus tot mijn hart.” De Majoor plaatste het echtpaar toen voor de keuze: „Christus of Mohammed” en het was de vrouw, die antwoordde: „Wij willen Christen worden”. Toen kwam het verzoek om huissamenkomsten en reeds de eerste maal waren 24 personen aanwezig. Toen de plant eenmaal door de innerlijke donkerheid heen geworsteld was, ging de groei snel. Weldra moest een buitenpost gevormd worden, eenvoudig werd begonnen en als een vuur verspreidde zich de blijde boodschap door de gansche dessa. Op 28 Februari a.s. zal het 5 jaar geleden zijn, dat in Poerwonegoro begonnen werd en welk een gezegende uitkomsten mag men zien! Ruim 70 soldaten, rekruten en bekeerlingen, allen in volle actie, getuigen van het heil in Jezus Christus gevonden en immer gaat het vuur voort terrein te winnen.

EEN NIEUWE ZAAL GEOPEND door Kolonel A. C. Beekhuis.

28 December l.l. was een groote dag voor dezen post. Dien dag zou namelijk de leider, Kolonel Beekhuis, komen om de nieuwe zaal

te openen, welke met zooveel liefde gebouwd en gereedgemaakt was.

Het is een eenvoudig, keurig wit gebouw met veel licht en lucht. Van den grooten weg af ziet men het reeds liggen achter de rijstvelden, aan den rand van den kampong. Tot voor kort leidde een waar modderpad er heen vanaf den straatweg — wij zeggen „tot voor kort”, want tot groote vreugde van de Majoor en allen, die kwamen om deze opening bij te wonen, heeft de assistent-wedono gezorgd voor een keurige klinkerbestrating tot dicht bij de zaal. Het kleine niet bestrate stukje gaf een proefje van wat het geweest was — zuigende modder, die als pek aan de schoenen zich vasthechtte ..... Het dankwoord voor deze hulp, was zeer gemeend!

Met hoeveel liefde is dit eenvoudige Godshuis gebouwd! Vrienden uit de omstreken gaven hun offers, het Hoofdkwartier gaf

een mooi bedrag en met trots en vreugde vertelde de Majoor, dat de mantri met zijn toekang batoe en helpers de laatste drie avonden, geheel belangeloos na den werktijd, zijn tijd en krachten had gegeven om den mooien cementen vloer te leggen. Van 6 uur tot 12 uur in den nacht had men gearbeid en toen wij voor het eerst in de zaal stonden op den stevigen vloer, wisten wij in dubbelen zin, dat als LIEFDE tot de zaak des Heeren het fundament is, wij veilig staan en God daarop een heerlijk werk zal doen bouwen. Als een lichtbaken stond dien avond in den donkeren kampong daar het Godshuis en voor ZIJN licht moet de duisternis wijken!

* * *

Het geloof van Majoor Lauter werd op een zware proef gesteld. Tegen drieën begon het te gieten! Zouden de menschen de tropische buien trotseeren? De kinderen lieten zich

De Majoor temidden van
haar makkers;
rechts en links van haar
de mantri en zijn vrouw.

niet weerhouden, want een uur voor den tijd begonnen ze reeds te komen. Sommigen hadden „vergeten zich te kleeden” merkte de Kolonel op, doch het voordeel hiervan was, dat ze ook weinig of geen natte kleeren hadden en heel genoeglijk samen op de voorgalerij van het officierskwartier neerhurkten om den Kolonel, en de overige gasten te bestudeeren. Brigadier en mevrouw Rosenlund, Adjudant Young en Majoor Barbier vergezelden onzen leider om mee te genieten. Half vijf — en ja, daar zagen wij aan den grooten weg een auto stoppen en nog een en even boven de rijstvelden uit werden pajongs zichtbaar. De kampong-menschen behielpen zich met groote pisangbladen, die heel netjes tegen den muur in bewaring werden gesteld. Een klein clubje Europeanen, waaronder Dr. Esser en de zendings-doktoren van Wonosobo en Poerbo-linggo met enkele dames, waren gekomen en

in ernstig gebed droeg de Kolonel deze nieuwe zaal op aan God. Toen werd de deur geopend en mochten allen binnen komen.

Buiten stroomende regen, binnen een honderdtal volwassenen en vijftigtal kinderen, blij gezang, danklieden en gebeden! Toespraken door Majoor Lauter en den mantri, die getuigden van Gods wonderbare macht en hulp in deze zaak. De Majoor dankte den Kolonel en in het bijzonder Brigadier Rosenlund voor zijn hulp, als ook de aanwezige vrienden voor wat zij deden. Het innige verlangen, dat velen aan deze plaats God zouden vinden, straalde bij alles door. Mevrouw Rosenlund zong een mooi lied, een klein meisje in Javaansch uniform, bood heel dapper den Kolonel bloemen aan, doch het beste van alles was de toespraak van onzen leider zelf, die zoo duidelijk en toepasselijk was, dat ieder ze moest begrijpen. In het bijzonder wees spreker er op, welk een voorrecht het was een plaats te hebben, waar de menschen in de toekomst samen zouden kunnen komen onder alle levensomstandigheden: in tijden van nood, van tegenspoed, van misoogst, van vervolging — om God te zoeken. Doch het voornaamste was wel, dat men er kon komen met de zonde! Hoe goed werd alles gevolgd, elk woord als het ware ingedronken! Toen Dr. Esser de bijeenkomst sloot met gebed, scheen de middag als omgevlogen.

Een aardig moment was het, toen de Luitenant Setijono die het werk van Majoor Lauter tijdens haar verlof zullen overnemen, werden bevorderd tot Kapitein. Ook het woord van den mantri werd door allen gewaardeerd. Kapitein Doellah diende als tolk en zoo werkte iedereen mee om dezen middag tot een onvergetelijke te maken. Na afloop werd getraceerd en allen lieten zich de lekkernijen en de Europeesche vrienden het kopje thee — goed smaken.

* * *

Het jeugdwerk in Poerwonegoro mag zich verheugen in grooten bloei. De kinderen kunnen hartelijk zingen en de Majoor had plezier van haar werk, toen ze hen een koor met bewegingen liet zingen. Er is ook een aardige liefdebond, waar de meisjes leeren naaien en handwerken. Moge het licht in dezen kampong steeds meer en meer verbreid worden!

* * *

Wat nu wel de uitkomsten zijn van het Christendom in den kampong? Het zou teveel ruimte vragen van ons blad alles er over te vertellen, wij moeten volstaan met

Majoor Lauter en de
kinderen.

een enkel sprekend voorval. Poerwonegoro was „berucht” om zijn dieven. Reeds den eersten nacht, dat Majoor Lauter haar woning betrok in het dorp, jaren geleden, trachtte men in te breken en de dievenbende, die zich schuil hield, stichtte veel onheil. En nu?

„Vele dieven zijn onze samenkomsten gaan bezoeken en zijn bekeerd geworden”, vertelde de Majoor „en onder hen is ook de aanvoerder. De anderen, die nog niet tot een ander leven gebracht zijn, kunnen echter hun oude praktijken niet voortzetten, daar hun namen bekend zijn.”

Zoals de foto van de zaal aangeeft, bevindt zich achter het gebouw een klappertuin. „Vroeger kregen wij nooit rijpe klappers”, vertelden de dorpelingen, doch nu hebben wij telkenmale een goede oogst!” De duisternis gaat wijken — het licht zegeviert. Gods naam zij geprezen!

LICHT

KOLONEL BEEKHUIS IN DE DESSA

Kapitein Ende temidden van de

Wanneer men van Solo naar Soerabaja gaat per autobus komt men langs Ampel, een gewoon Javaansch dorp. Hier is het echter, dat de gasten voor Rogomoeljo den grooten weg verlaten en te voet of te paard verder gaan voor een wandeling of rit van een kleine 2 uur. Geen gebaanden weg, zoals ons Indië ze zoo mooi heeft, doch langs een gewoon graspad, af en toe een „ganzenpad” driemaal door een breede kali met groote steenen, trekt men van kampong tot kampong, telkens door de open sawahvelden met ruim uitzicht op den Merapi, totdat Rogo-

GENERAAL EVA leidt het Jaarlijksch muzika

GENERAAL Evangeline Booth, die gedurende November ernstig ziek is geweest was tot groote vreugde van haar „troepen” in staat het commando weer op zich te nemen bij gelegenheid van het jaarlijksch muzikanten-congres en de daaraan verbonden besloten samenkomsten voor kapelmeesters. Het grootsche muziekfeest werd gehouden in de Royal Albert Hall te Londen. Tusschen

Procl aan de Leger des zangbrigadeleden ov

In tegenwoordigheid van deze groote schare, tezamen gekomen in de Royal Albert Hall te Londen op 3 December 1938, wil ik mijn waardeering en dankbaarheid uitspreken aan de muzikanten en kapelmeesters, de zangbrigadeleden en leiders van het Leger des Heils over de geheele wereld.

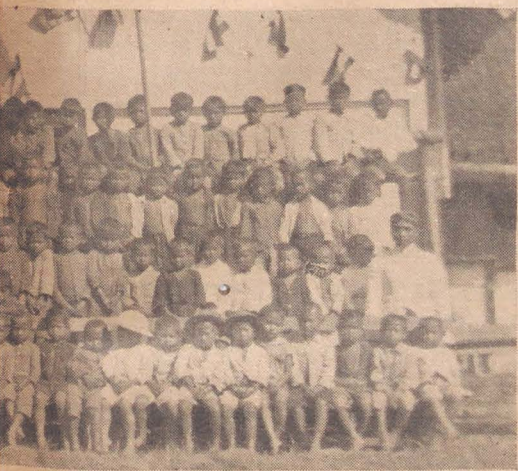
In de klanken, die ook dezen avond reeds gehoord zijn, vernam ik den echo van gelijksortige instrumenten en stemmen, die opklinken in de kleine, verafgelegen dorpen en steden van Engeland, Schotland, Ierland en Wales; klanken, die ook gedragen worden over de ormetelijke, uitgestrekte vlakten van Canada, die aangeheven worden in de drukte van overvolle wegen en straten in Amerika, in de Afrikaansche kraals, in de klei-hutten der Hottentotten, in en uit de oerboschen van Britsch-Indië, langs de met palmboomen begroeide oevers van Java en Nieuw-Zeeland. Klanken, die tot ons komen uit de dichtbevolkte steden en over de oneindige velden van Australië, vanuit het groote China en van de drukke markten van Japan, evenals over de bergen en vruchtbare vlakten van Europa.

Het is welbekend, dat de muzikanten van het Leger een groote plaats hebben in mijn hart. Dat ik een groote plaats in Uw hart heeft Uw vertrouwen en vriendelijkheid mij getoond. Hiervoor betuig ik U dezen avond mijn hartelijken dank, doch groter dank dan dezen is in mijn hart tegenover God en allen voor de onafgebroken, onvermoeide toegewijde diensten, die ge onder verschillende, dikwijls zeer moeilijke omstandigheden hebt betoond aan de armen, de verlatenen, de zondaren, de bedroefden zoowel als aan God.

AKENS

HUIS OP BEZOEK SA-POSTEN

schoolkinderen van Rogomoeljo.

ROGOMOELJO

moeljo bereikt wordt. „Plaats der vreugde” wordt dit dorp genoemd en voor de makkers en bezoekers van ons korps was dit op 5 Januari inderdaad een goede benaming, want toen bracht Kolonel Beekhuis zijn eerste bezoek aan hun post, vergezeld van den D. O., Brigadier Rosenlund, en Adjudant Young.

* * *

Rogomoeljo is immer een moeilijk arbeidsveld geweest, vanwege den zeer sterken Mo-

ammedaanschen invloed, en de officieren, die er gewerkt hebben met groote toewijding en liefde, mochten slechts weinig vruchten oogsten. Doch met getrouwheid werd de bodem bewerkt, het goede zaad gezaaid en — dank God, Hij heeft den wasdom willen geven na vele jaren. De Kapiteins Ende smaken de vreugde den oogst binnen te halen. Veel is gebeden, veel huisbezoek werd gedaan ver in den omtrek, en God gaf den zegen. Gedurende de maanden, dat de Kapiteins daar arbeiden werden 18 zielen voor Christus gewonnen. Het schoolbezoek steeg van 8 tot 125 leerlingen en thans mag het Leger zich in de belangstelling der dessabewoners verheugen, zoowel als in die van het inheemsche bestuur.

Zoodra de „Veldtocht der Liefde” werd aangekondigd, werd begonnen met huissamenkomsten: en als resultaat zijn reeds drie families geheel voor Christus gewonnen. In een dezer, waar de man een streng Mohammedaan is, kwam de vrouw eerst tot het licht. Met kracht getuigde zij in haar huis van de vreugde in Christus gevonden en ..... in de samenkomst geleid door den Kolonel was haar man de eerste, die tot Jezus kwam! Gode zij eer! Door de getrouwe arbeid van een der andere makkers werd een vrouw bekeerd, die doekoen was en veel invloed heeft.

Een merkwaardig feit van groot belang is, dat de heilssoldaten des Zondagsmorgens niet langer naar de sawah's gaan voor hun werk, doch zoodra de klok voor de bijeenkomst geluid wordt, naar de zaal komen en deelnemen aan de Heiligingssamenkomst.

* * *

En nu het bezoek van hun leider. Veel was gebeden, dat het droog zou blijven, want bij regen was het voor de menschen onmogelijk om naar de bijeenkomst te komen. En het bleef droog, tot allen weer veilig en wel thuis waren! Er was een zeer afwisselend programma: eerst werden zes kinderen aan God en het Leger opgedragen. Toen vier makkers ingezegend tot heilssoldaat, waarop een gloedvolle heilsprediking volgde. En tot slot waren er zielen, die neerbogen voor Christus — een heerlijke overwinning voor het geloof van officieren en makkers.

Het was aardig tot besluit van dit bezoek des morgens om half zeven alle kinderen op het erf vergaderd te zien, om er een afscheidslied te zingen en keurig hebben zij het er af gebracht! God zegene den arbeid in Rogomoeljo!

ANGELINE BOOTH

ten - Congres in LONDON.

de 9- en 10.000 menschen waren aanwezig en het hartelijk applaus, waarmede onze Generaal begroet werd, sprak voldoende van de vreugde over haar herstel. Een bijzonder plechtig oogenblik was het teekenen van een „Proclamatie van Waardeering”, gewijd aan de diensten der Leger-muzikanten en zangers, welke verklaring wij hierbij doorgeven.

Proclamatie Heils muzikanten en der geheele wereld.

strijders ter bemoediging, sinds wij hier tezamen waren.

Uw tijd en talenten hebt gij gebracht op het altaar des Heeren tot Zijn eer en de redding der menscheit. Als een machtig leger hebt ge, geleid door Goddelijke inspiratie, op de vleugelen der gewijde muziek — somtijds met machtige klanken, somtijds door liefelijke melodieën — een heiligenden invloed gedragen door de deuren der drinkgelegenheden en dancings, door het tralievenster der gevangnissen, de open ramen van een ziekenkamer, de sleutelgaten van beruchte huizen, door de spleten en reeten van zolderwoningen evengoed als door de poorten van het koninklijk paleis — een invloed, die zich door niets liet stuiten.

Ik bid, dat overal, waar uw vlaggen wapperen, overal waar ge komt met uw instrument aan de lippen en uw lied in het hart, de Heer U in „zwakheid sterk zal maken”, uw verstand verlicht zal worden door den Heiligen Geest, dat Gods beschermende hand over Uw huis zal zijn en Zijn overvloedige barmhartigheid over allen, die U lief zijn en dat de arbeid onzer Leger-muzikanten en zangers een wonderbaar gewijde zal zijn door het offer van onzen Heer en Heiland, Jezus Christus.”

Deze Proclamatie was geteekend door de Generaal en als getuigen door den Chef van den Staf, Commissioner John McMillan, kapelmeester A. W. Punched, Majoor Coles, hoofd van het Muziek-Departement in Londen.

Railton Howard, leider der „Assurance Songsters”, William Toot, een muzikant van het korps, voor de Generaal soldaat is.

Om dezen post te bereiken gaat men het best van Madioen met de autobus, dat is de kortste weg. Ngawi is veel grooter dan Rogomoeljo en ook hebben enkele Europeanen hier hun woonplaats.

Vroeger was er slechts een buitenpost gevestigd, doch de laatste elf maanden voeren de Kapiteins Talaoembanoea het bevel over Ngawi als korps en God heeft hun arbeid rijkelijk willen zegenen. Er is een dringender vraag naar geestelijke dingen gekomen; 31 personen zochten vergeving van zonden, waarvan nu enkelen heilssoldaat geworden zijn. Twee hunner waren eertijds groote dronkaards, maar door Gods genade geheel verlost zijnde, hebben zij vele maanden reeds kunnen toonen, dat er kracht is in het dienen van Jezus Christus tot bewaren.

Ook onder de jeugd is er groote vooruitgang te bespeuren, twee jonge makkers werden ingezegend tot heilssoldaat tijdens het bezoek van den Kolonel. Dit bezoek was een hoogtij voor het korps. In den namiddag hield de Kolonel een bijeenkomst voor de Europeanen, waarin de heer Rahusen, voorganger der Prot. gemeente, een woord van erkentelijkheid sprak. Het was een gezegend uur en God heeft den Kolonel gebruikt

NGAWI

dorstige zielen te laven. Later in den avond werd een samenkomst gehouden in de Legerzaal, die trots den zwaren regen geheel gevuld was. Met overtuiging werd het woord des levens gebracht; achttien makkers maakten een nieuwe toewijding, terwijl twee personen voor het eerst tot Christus kwamen. Er zijn nog vele moeilijkheden te overwinnen, doch de Kapiteins en hun soldaten zijn vol geloof en vertrouwen.

Onderstaande foto toont aan, dat „het jongste regiment” van Ngawi er wezen mag. Moge God de officieren helpen, opdat zij deze flinke schare jonge menschen zullen vormen tot zielenwinnaars. De liefdebond telt 37 leden en is steeds vooruitgaande.

Ook is er een flinke Gezinsbond, die goed bezocht wordt en waarvan een gezegende invloed uitgaat in het dorp.

Dat in Ngawi veel menschen bereikt kunnen worden, blijkt wel uit het feit, dat voor de Kerstdemonstratie i.l. geleid door Adjudant Brouwer, meer dan 400 menschen tegenwoordig waren. Deze demonstratie vond plaats in de Sociëteit „de Harmonie” en was uitstekend geslaagd. Y.

De Kapiteins
Talaoembanoea
met het jongste
regiment van
Ngawi.

KASIJAN

Dit is wel niet een dessa-post, zoals de reeds beschreven posten, maar toch wordt het korps verbonden aan onze bedelaarskolonie in het Djembersche, gerekend tot deze categorie van arbeid. Afgelegen en ver verwijderd van andere posten, doen onze officieren hier naast den Kolonie-arbeid een mooi werk onder de bewoners. Verwaarloosd, verduisterd van ziel komen de menschen aan, doch langzamerhand begint onder goede verzorging zoowel hun uiterlijk als

„Om 4 uur den 23sten December wekten de „kerstklokken” ons reeds en riepen ons naar de zalen, waar de oude, hulpbehoevende mannen en vrouwen lagen. Met groote verbazing keken ze naar den verlichte kerstboom en met beverde handen hielden ze hun pakjes omkneld. Hoe lieflijk klonken bij de vrouwenzaal de stemmetjes der kinderen in het „Stille Nacht”. Ook door de woorden daar gesproken werd de blijde tijding verkondigd.

Den 24sten was het feest voor de anderen, die konden loopen en van alle kanten kwamen ze aangestrompeld om hun pakje nieuwe kleeren in ontvangst te nemen.

Bim bam — het is 4 uur kerstmorgen en weer roepen de klokken ons samen, ditmaal in de zaal, waar de verlichte kerstboom reeds wacht. De oude liederen en de altijd weer nieuwe boodschap werden ook hier gehoord. Het bijzondere „kerstdiner” des middags werd zichtbaar „genoten” door onze groote familie van meer dan 400 personen!

Welk een bezielend gezicht des avonds! Al die glinsterende donkere oogen, toen de kinderen hun demonstratie gaven! Ademloos, keken de menschen toe, toen de engelen, de herders en de wijzen kwamen! Ze begrepen ook de bedoeling, want toen de uitnodiging gehouden werd knielden spontaan vijf hunner neer om Jezus te zoeken en „Halleluja”, Hem ook te vinden.

Het kinderfeest was een vreugde op zichzelf, vooral toen het Kerstmantje met een goed gevulden zak de cadeautjes bracht!

Gedurende deze dagen was in de Polikliniek een groote zandbak opgesteld, waarin de geschiedenis van Bethlehem uitgebeeld was met figuren. Grootere en kleinere groepen ouden en jongen zaten er om heen en raakten niet uitgekeken. Met enkele woorden werd dan de kerstgeschiedenis verteld.” Zoo is op Kasijan, daar ver weg in den Oosthoek, de boodschap des vredes verkondigd. Wordt niet het woord Gods tot aan de uitersten der aarde gepredikt?

God zegene allen, die in den voorbije kersttijd door hun gaven, hun gebeden of diensten geholpen hebben licht en vreugde te brengen ook in deze duistere levens harten!

Op Kasijan met de kerstviering. De „engeltjes” staan vooraan op de kiek.

OM OVER TE DENKEN.

Er is zoo ontzaglijk veel onder de menschen, dat ik niet anders dan als „drukte” en als „gedoe” kan aanduiden. Zij leven doorgaans buitenshuis en doen liever aan alles iets dan aan iets alles.

Prof. W. J. Aalders.

Neutraliteit ten aanzien van God is niet slechts een onding, het is onzinnig en onbehoorlijk.

Prof. W. J. Aalders.

Heb eerstelijk vrede in uzelf, dan zult gij ook anderen tot vrede kunnen brengen.

Wie het best weet te lijden, zal den grootsten vrede hebben.

Thomas a Kempis.

hun innerlijk te veranderen. Dan komt ook de belangstelling voor de bijeenkomsten, die geregeld gehouden worden. De zang heeft een weldadigen invloed en zoo gaat de ziel open voor de eeuwige dingen.

Op het terrein van deze kolonie bevindt zich ook het Javaansche kindershuis en de bewonertjes hiervan doen mooien zendingsarbeid, zonder dat zij dit vermoeden. Hun zang en al wat zij leeren, verspreidt een beschavenden invloed en vooral met het laatste kerstfeest hebben zij door hun spel en liederen veel er toe bijgedragen, om dezen duisteren ex-bedelaars de kerstboodschap duidelijk te maken. Wij laten hierover een verslag volgen geschreven door Majoor Ingham, de moeder van het Javaansche kindershuis.

Hoe wij Kerstfeest vierden.

Voor ditmaal zou de redactie van de Stridkreet wel gaarne een dubbel nummer uitgeven, teneinde in staat te zijn alle kerst-rapporten op te nemen, die van heinde en ver binnen kwamen. Een stroom van zegen, vreugde en liefde-betoon komt uit die rapporten den lezer tegemoet. Het is niet een droge opsomming van feiten, doch het is alsof de letters leven en vertellen van Gods wonderbare goedheid en genade. Helaas, moeten wij volstaan met een glimp hier en daar, wat zeker door de „verslaggevers” begrepen zal worden.

DE CHEF-SECRETARIS EN MEVR. RIDSDDEL in SEMARANG EN PELANTOENGAN.

De vroegdienst in het korps te Semarang onder leiding van de Kolonels was een uur van rijken zegen. De groote schare, die de zaal vulde, luisterde met onafgebroken aandacht, terwijl het licht van den stralenden kerstboom en de zang der kerstliederen, groote wijding over alles legde. De boodschap der beide sprekers, ernstig en toch met een diepen klank van vreugde, werd goed ontvangen, want toen de uitnodiging gegeven werd om Jezus te zoeken voor het eigen hart, stonden zestien mensen op en knielden neer onder den kerstboom om den Heiland binnen te laten. Over de samenkomsten door de Kolonels geleid in Boegangan, laten wij een der officieren aan het woord.

„De eerste Kerstdag was een echte vreugdedag voor de verpleegden van Boegangan. Niet alleen waren het de feestmaaltijd, de koffie en andere lekkernijen die blijdschap brachten, maar ook werd met intens verlangen uitgezien naar de samenkomsten van dien dag. Lt. Kolonel en mevrouw Ridsdel, zouden de avondsamenkomst leiden, maar stelt u onze vreugde vóór, toen de Kolonel zich ook bereid verklaarde om in de Heiligingssamenkomst met ons te zijn.

De Kerstfeest bidstond was in handen van den B.O. Majoor Wikdal. Lieflijk klonk ons in de morgenstille „Stille nacht” toe gespeeld door het muziekkorps. De zeer mooie Kerstboom was helder verlicht, de zaal stampvol. De Zangbrigade zong een mooi lied en muisstil werd geluisterd naar de Kerstboodschap. 't Was een goede voorbereiding voor de HEILINGSSAMENKOMST.

Op echte Leger des Heils-wijze werd de Kolonel begroet en heerlijk werd reeds in het begin Gods Geest ervaren. Van vrede en verlossing zong de Zangbrigade, de muzikanten gaven zich op hun best en een pas gevormde mondharmonicaclub verraste ons op een Kerstlied.

Daarna stond mevrouw Ridsdel op en sprak een krachtig woord, uiting van een rotsvast Godsvertrouwen en legde daardoor een goeden grond voor het Bijbelwoord van den Kolonel.

Het was een gewijde ure.

In de AVONDSAMENKOMST zag men overal gelukkige gezichten. De mensen konden maar niet genoeg krijgen van de Kerstboomverlichting en blijde liederen. Opgetogen werden de Kolonel en mevrouw Ridsdel nog eens verwelkomd. Tevens werden wij verrast door een bezoek van Envoy Oei, die den Kolonel vertaalde in het Javaansch.

Vurige gebeden, opgewekte getuigenissen en koren brachten de glorie er in. Weer sprak mevrouw Ridsdel een goed woord. Het ging er in en trof doel evenals de krachtige prediking van den Kolonel.

Gods Geest drong door tot de harten en wekte overtuiging bij de onbekeerden. Zoodra dan ook de nabidstond begon, kwamen dadelijk velen vrijwillig naar voren (in totaal 14).

Nog zij vermeld, dat het den 2den Kerstdag feest voor de kinderen was. Bijna 300 pakjes werden uitgereikt en stralend van blijdschap verlieten de kleinen de zaal. Wij kunnen het Kerstfeest in Boegangan als welgeslaagd beschouwen. Aan God alle eer.

De bijeenkomst in de vrouwen-gevangenis, geleid door mevrouw Ridsdel, vergezeld van Brigadier Stewart en enkele officieren uit Semarang, was bijzonder gezegend. Een kleine kerstboom was meegenomen, de kinderen

zongen en het blijde evangelie werd ook hier gepredikt.

Dertien vrouwen stonden op om den vrede van het Kerstfeest te ontvangen. Mevr. Ridsdel had de juiste snaar weten te treffen en groote vreugde vervulde aller hart na die bijeenkomst.

Den volgenden dag vertrokken de Kolonels naar PELANTOENGAN, waar het Kerstfeest met de patiënten gevierd zou worden.

Allereerst met de inheemsche patiënten, die een mooie cantate zongen, terwijl het muziekkorps gewaardeerde medewerking gaf. Beiden, de Kolonel zoowel als mevrouw, spraken een woord van hart tot hart en wisten de mensen te boeien en de ziel te raken.

De Europeesche patiënten hadden zelf hun zaal keurig versierd en ook het geheele programma zelf verzorgd. En het was keurig in orde! De gasten genoten zelf. Ook nu spraken de Kolonels een toepasselijk woord. Verfrissingen werden rondgediend en onder prettige stemming werden de cadeaux uitgereikt. Een der patiënten dankte de Kolonels voor hun komst in een hartelijke toespraak. Het was een uur van vreugde en genieten, dat noch de patiënten noch Kolonel en mevr. Ridsdel zelf, spoedig zullen vergeten.

* * *

In het Ooglijders-Hospitaal te Semarang was Brigadier Stewart de leidster der bijeen-

ondanks het groote aantal kinderen en ..... de hitte, met onverdeelde aandacht beluisterd en ter harte genomen, zooals wij mochten vernemen. Het was een mooi begin der openbare samenkomsten. Tegelijkertijd had in de stad de kerst-demonstratie van korps I plaats, onder leiding van Kapitein Boschma, welke avond ook bijzonder geslaagd was.

De bijeenkomsten in het Europeesche korps waren zeer gezegend. In den vroegdienst bracht het zangkoor een mooie cantate ten gehoor, terwijl het mannenkoor hier alsook in het Militair-tehuis goede diensten bewees. Het feit, dat een aantal zielen tot Christus kwam, geheel vrijwillig, bewees, dat Gods Geest Zijn werk had kunnen doen.

Over de korpsen II en III zegt het rapport o.a. „Het feest begon met de uitdeeling van kerstmanden voor de armen. De menschen verdrongen zich om binnen te komen. Allereerst vertelde Kapitein Boschma het kerstverhaal, daarna werden de gaven uitgereikt. Voor de demonstratie in korps II was de Majoor gekomen. De zaal was tjokvol, alles werkte mee tot verheerlijking van Gods naam. Wat werd genoten van de vertelde kerstverhalen!

In de kerstsamenkomsten den eersten dag kwamen zielen tot God. Ondanks den stroomenden regen kwamen velen des avonds tezamen en werden bepaald bij de heerlijke kerstboodschap. Het kerstfeest voor de kinderen werd ook door de Majoor geleid. Wat hebben de kinderen gesmuld van alle tractaties en ook van het verhaal! Veel mochten wij genieten die dagen. Het was een wonderbaar kerstfeest met onze Chineesche vrienden!”

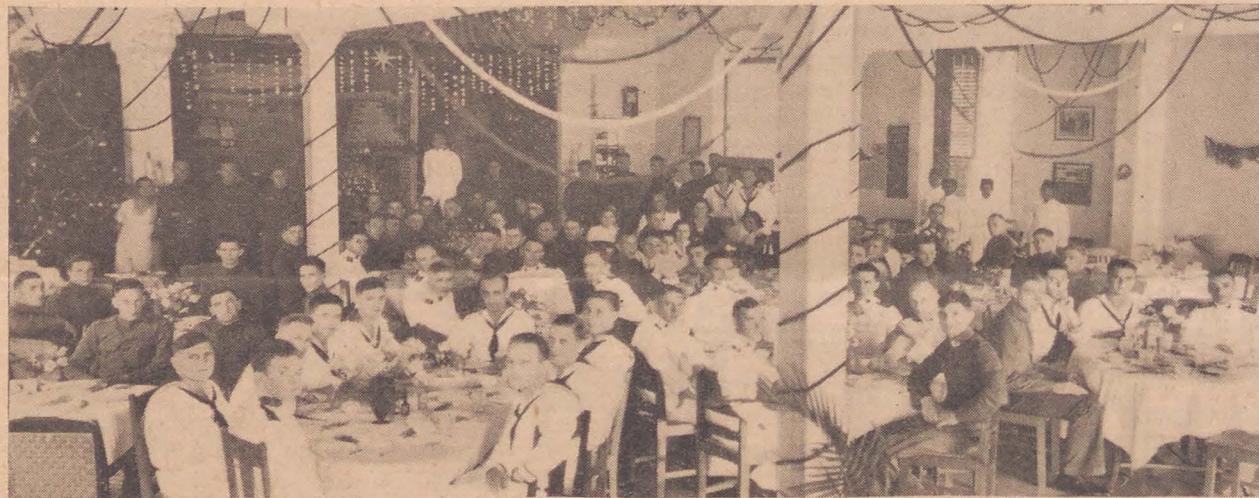
de armen van kerstmanden, die goed gevuld waren, terwijl voor het hart hun de heerlijke kerstboodschap werd meegegeven. De Zondagsschoolkinderen genoten van de films door Adjutant Gladpootjes vertoond.

De bijeenkomsten gedurende den eersten Kerstdag waren zeer gezegend. Het zangkoor bracht dien dag ook een bezoek aan het Leger des Heils-ziekenhuis te Toeren en aan de Lavalette-kliniek in Malang. Op den tweeden kerstdag werd een korte dienst gehouden in de strafgevangenis te Lowokwaroe.

Ook in het militair-tehuis werd een mooi feest gevierd. Zestig militairen met hun dames zaten aan bij het kerstdiner.

TEGAL. Ook hier waren de kerstdagen gezegend. Over het kinderfeest schrijft men: „Het was aardig te zien hoe met beperkte middelen de kerst-stukjes werden opgevoerd, het was het hartelijk applaus zeker waard en de kleine toeschouwers vonden het prachtig. Kapiteine Reyerse had de leiding, terwijl verschillende vooraanstaande dames van haar belangstelling kennis gaven door haar tegenwoordigheid.”

DJOKJA. Kapiteine van Lith was hier de „speciaal”. De bijeenkomsten waren goed bezocht door oud en jong. In het Militair-tehuis was het druk die dagen. Het huis was gezellig versierd, zelfs de „sneeuw” ontbrak niet. De stemming was uitstekend, de maaltijd vond goeden aftrek en toen het Kerstmannetje verscheen met cadeautjes, was de feestvreugde volmaakt. Ook voor de armen en de gevangenen was een feest bereid en bovenal werd aan de kerstboodschap overal een groote plaats gegeven, zoodat stoffelijk en geestelijk het dagen van genieten waren.

De feestmaaltijd in het
tehuis voor Land- en
Zeemacht te
SOERABAJA.

komsten. Voor alles wat gedurende die dagen gedaan werd, was groote belangstelling, vooral ook van de zijde der dessabewoners uit de buurt. Telkenmale was de zaal te klein om allen te bevatten. De zang der kinderen, de tableaux uit de kerstgeschiedenis, de verschillende stukjes, die opgevoerd werden, doch bovenal de prediking door de Brigadier, werden met spanning gevolgd en brachten veel zegen. De gebruikelijke feesten voor patiënten, kinderen, personeel, etc. waren als altijd een bron van vreugde en de officieren en allen, die geholpen hadden om alles in orde te maken, hadden alle eer van hun werk.

Ook in OENGARAN was de Brigadier om het feest te vieren. Een prachtige Kerstdemonstratie werd gegeven, waar een 200 menschen tegenwoordig waren. Zelfs van Salatiga en Semarang waren ze gekomen. Het was dan ook een mooie avond. De verschillende tableaux waren keurig verzorgd. Ook werden enkele soldaten en jong-soldaten ingezegend, wat een zeer plechtig oogenblik was temidden van de kerstvreugde. De gelegenheid om het evangelie des vredes te verkondigen werd goed benut in Oengaran!

* * *

SOERABAJA. Majoor Barbier, die zooveel mogelijk de kerstvieringen in deze stad leidde, had een groot programma af te werken, want er was veel te doen. Begonnen werd met het feest in het Vrouwen- en kinderziekenhuis voor oud-patiënten, doktoren, etc.

Het zaaltje aan het ziekenhuis verbonden was overvol. Een mooie kerstboom, een goed gevulde tafel met kerstgeschenken voor de kinderen, een kleine demonstratie, tafereel uit de kerstgeschiedenis, beginnend met de profetie van Jesaja, de welkome verfrissingen, maakte alles tot een prettig geheel. De kerstboodschap van de Majoor werd

Het jongste korps in WONOKROMO had ook een goed kerstfeest voor de inheemsche militairen uit de tangsi en hun families, zoowel als in de zaal.

Op de Leprakolonie was het zeer gezegend. Meer dan ergens anders treft daar altijd de stille innerlijke vreugde op het gelaat. Vol gevoel klonken de liederen van het muziekkorps en samenzang. Op den eersten kerstmorgen zegende Majoor Barbier 29 soldaten en 15 recruten in. Verminkte handen gingen omhoog in een toewijdingsbede tot God, en een hartelijk „Halleluja”, welke op uit het hart! De muziek- en zanguitvoering van alle Soerabaja-korpsen vereenigd op Semaroen, waarbij vele vrienden van buiten tegenwoordig waren, was bijzonder geslaagd. Iedereen deed mee, de Legervrienden—wellicht voor de eerste maal in hun leven—vormden ook samen een zangkoor, en zongen onze Maleische koren met groot enthousiasme! Te kort aan ruimte verbiedt verder nieuws.

Nu nog een kijkje in het Militair-tehuis. Dit was „knus” versierd, zeer huiselijk (het podium was herschapen in een echt Hollandsche huiskamer met brandenden haard, ofschoon die om de kou in Soerabaja niet noodig was!!) De feestmaaltijd en verfrissingen in die dagen waren wel verzorgd, aan alles was gedacht en er was volop. Rustig en met volle aandacht werd ook geluisterd naar het woord van hart tot hart gedurende die dagen. Oude herinneringen werden opgewekt, nieuwe besluiten genomen. Alle officieren, in elken post kunnen terugzien op gezegende, welgeslaagde dagen!

* * *

Waar de rapporteurs in gebreke bleven, leverden de dagbladen in vele gevallen het „nieuws”. Hier volgen enkele: „knipsels”.

MALANG. Het kinderfeest was het eerst aan de beurt, gevolgd door de uitdeeling aan

OP SUMATRA — MEDAN.

De „Sumatrapost” vertelt ons over het kerstfeest in de kinderhuizen. In beide tehuizen werd de kerstgeschiedenis in beeld gebracht, afgewisseld door liederen en muziek. De speelloods van het Europeesche kinderhuis bood een gezelligen aanblik met den mooien kerstboom en de blijde kindergezichten. Majoor Berge en Majoor Lehmann alsook alle andere officieren zijn er in geslaagd de kinderen behalve een plechtigen avond, toch ook een vroolijk, blij uur te geven, zoodat eud en jong voldaan was.

De kleine Chineesche „sterretjes” in het inheemsche kinderhuis waren alleraardigst, toen ze hun lied zongen en hun boodschap brachten aan de toeschouwers. De tractatie maakte de avond voor de deelnemers ook tot een feest en zeker deden de ontvangen cadeautjes hieraan ook hun deel.

POELOE SI TJANANG.

Hierover vertelt de „Deli Courant”. „De ruim vierhonderd patiënten van Poeloe si Tjanang hebben weer echt feest gevierd. Reeds heel vroeg in den morgen op den eersten Kerstdag was er een feestelijke stemming, om vier uur ging reeds de bel en toen begon men van uit alle hoeken zich naar de zaal te begeven, die voorzien was van lichtende fakkels of brandende kaarsjes; het bleek een mooi gezicht ze allen te zien komen. Er volgde rond de twee groote kerstboomen een feestelijke samenkomst, waarin kinderen zongen van lichtjes in den nacht, Chineesche meisjes een lampion-oefening uitvoerden en een engel verscheen om het Kerst-evangelie te verkondigen.

Ook verder zijn de beide dagen opgewekt gevierd. De patiënten kregen geschenken, een feestmaal en limonade. De belangstelling van Legervrienden deed deze menschen goed.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

NATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Bevorderingen.

Tot Kapitein :
Luitenant A. Palenewen.
" Setijono.*
" J. A. Wijkhuizen.

Aanstellingen.

Majoor I. Andersson naar Garoet. Rusthuis en Huize „Avondzon”.
Majoor H. Gerth* naar Semarang, Boegangan.
Majoor J. W. Jennerström* naar Semarang, Ooglijdershospitaal (administrateur).
Majoor M. W. Karrenbeld naar Batavia, Meisjeshuis.
Majoor C. C. Koning naar Medan, Eur. Kinderhuis.
Majoor M. A. Lorier* naar Bandoeng, Jongenshuis.
Majoor W. Midteide naar Bandoeng, Beatrix-Kliniek.
Majoor O. P. Röed* naar Kasijan.
Majoor J. A. K. Roslund naar Kasijan (verpleging).
Majoor J. Uylings* naar Koendoer.
Adjutant M. M. Koch naar Tegal.
Adjutant W. F. Palstra* naar Soerabaja, District-officier Oost-Java.
Kapitein J. v.d. Herik naar Soerabaja III.
Kapitein T. Luitjes* naar Garoet, Werkcentrale.
Kapitein J. Poot naar Java (bijzonder werk).
Kapitein G. Smid naar Toeren, ziekenhuis.
Kapitein E. P. J. Taat naar Semarang I.
Kapitein D. Tandaju* naar Manado II.
Kapitein J. A. Wijkhuizen naar Soerabaja, (kollektant).
Luitenant J. van Erven naar Malang.
Luitenant A. Kreikamp naar Bandoeng, Kinderhuis.
Luitenant J. Schaafsma naar Soerabaja, Kliniek.
Luitenant Soehari naar Toeren.
A. C. BEEKHUIS.
Terr. Kommandant.
Bandoeng, 20 Januari 1939.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

De Terr. Kommandant :

2 Februari Bandoeng I, welkomtsamenkomst van Lt.-Kolonel en mevr. Lebbink.
5 " Padang.
8 " Bandoeng. Vereenigde J. L. werkersbijeenkomst.
9 " Semarang — Ooglijders-Hospitaal.
10 " Semarang — Boegangan.
11 " Oengaran.
12 " Semarang I.
14 " Buitenzorg (lezing).
16 " Soerabaja.

De Chef-Secretaris :

7 Februari Medan, vereenigde soldatensamenkomst.
8 " Pematang Siantar.
10 " Medan, Officierssamenkomst.
11 " Belawan, korps.
12 " Poeloe si Tjanang, 's morgens.
14 " Medan-korps, 's avonds.
Medan, Eur. kinderkuis, 5.30 uur n.m.

Lt. Kolonel Lebbink.

23 " Bandoeng I.
Brigadier Hiorth :
4 " Batavia I (Soldatensamenkomst).
5 " Batavia I en II.
12 " Bandoeng II.
18-26 " Semarang en Krengseng (met brigade Kadetten).

Brigadier Rosenlund :

5 " Ambarawa.
10 " Blitar.
12 " Magelang II.
16 " Semarang I.
18-26 " Poerworedjo, Magelang en Djokja (met brigade Kadetten).

Mevr. Majoor Poutiainen :

19-26 " Cheribon en Pekalongan (met brigade Kadetten).

Adjutante Brouwer :

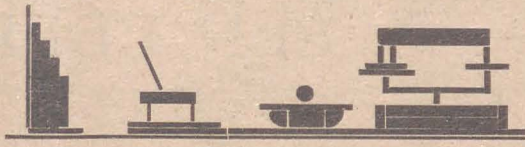
4-5 " Pekalongan en Limpoeng.
6 " Cheribon.
24-27 " Toeren, Kasijan en Soerabaja.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

Februari 1939

„Zingt den Heere, looft Zijnen naam ; boodschapt Zijn heil van dag tot dag”.
Psalm 96 : 2.

De Territoriaal Kommandant.

Gedurende de maand Januari heeft Kolonel Beekhuis verschillende posten bezocht o.a. Rogomoeljo. De officieren, soldaten en kinderen van dezen post hebben dit bezoek grootelijks gewaardeerd en een aantal zielen deed in de bijeenkomst de goede keuze.

Ngawi, eveneens een van de posten in het binnenland, werd ook bezocht. Een overvolle zaal verwelkomde onzen leider ; ook hier werden velen gevonden, die Jezus zochten. De rapporten geven verdere bijzonderheden.

In verband met de Week der Gebeden, sprak de Kolonel in de kerk aan het Pieter Sijthoffpark over de „Inwendige zending en die onder de Joden”. Velen waren tegenwoordig om zich in het gebed voor deze zaak te vereenigen.

Op 17 Januari leidde de Kolonel een Geestelijken Dag met de Kadetten, welke bijzonder gezegend was. Een aantal officieren van Bandoeng nam eveneens aan dien dag deel.

Veranderingen.

In verband met het aanstaand Europeesch verlof van verschillende onzer officieren, alsook om andere redenen, was de Territoriaal Kommandant genoodzaakt zekere veranderingen te doen plaatshebben, waarbij zoowel het Veld- als het Maatschappelijk Werk betrokken zijn. De volgende officieren zijn bij het schrijven dezer aantekeningen o.a. onder vaarwelorders : de Majors Koning, Karrenbeld, Gerth, Röed, Berge, Lorier, Jennerström, Andersson, Roslund en Both. Wij bidden, dat Gods rijksten zegen zal rusten op al onze makkers. Moge de uitbreiding van Gods koninkrijk door hun inkomst in hun nieuwen werkkring bevorderd worden.

Adjutant Palstra heeft eveneens vaarwelorders ontvangen en zal zijn nieuwe aanstelling aanvarden, zoodra de Financieel Secretaris, Lt. Kolonel Lebbink, teruggekeerd is van Europeesch verlof.

Nieuwe plannen.

Verscheidene plannen zijn den Territoriaal Kommandant voorgelegd, welke den vooruitgang en uitbreiding van onzen arbeid beoogen. Een van deze plannen is van bijzonder belang voor officieren en makkers van Midden-Celebes. Plannen zijn n.l. in overweging, om een vervolgschool op te richten in Kalawara, waar de kinderen, die het beste vorderingen gemaakt hebben, na den gewonen school-cursus verder kunnen leeren. De behoefte hieraan is sedert lang gevoeld en het onderwerp van bespreking geweest. Naarmate de plannen zich ontwikkelen, hopen wij meerdere bijzonderheden te geven.

Goed nieuws van Celebes.

Bemoedigend nieuws bereikte ons van de Brigadiers Woodward en Brandt. De tournee's, die deze beide Divisie-officieren maken van tijd tot tijd in hun district, worden met grooten zegen bekroond en onze makkers smaken de vreugde vele menschen tot het licht te zien komen. Menigmaal gaan onze gedachten uit naar de kameraden, die in afgelegen plaatsen arbeiden. Moge God Zijn zegen op hen en hun arbeid doen rusten !

Terug naar Nederland.

Tot ons leedwezen moeten wij melden, dat mevrouw Majoor Schulz verre van wel is en het Internationaal Hoofdkwartier er in heeft toegestemd, dat de Majoor en zijn gezin op 18 Januari l.l. naar Holland terugkeerden.

Langs dezen weg willen wij de Majors nog eens hartelijk danken voor den arbeid, dien zij in Ned.-Indië hebben verricht. Door zijn uitstekende kennis van de Maleische taal, heeft de Majoor zeer gewaardeerde diensten gegeven met het noodige vertaalwerk, waarvoor wij hem zeer erkentelijk zijn. Wij bidden, dat God Zijn genezende hand op mevrouw Schulz zal leggen. De Majoor heeft ons verzocht alle makkers dank te zeggen voor hun sympathie en gebeden. Beiden zenden zij aan allen hun hartelijke groeten.

Een nieuwe Divisie-officier.

De Kweekschoolstaf en de kadetten zijn zeer actief bezig in den Heilsstrijd. De Bandoengsche Legervrienden waardeeren hun opgewektheid en hulp.

Aan Brigadier Hiorth is bij zijn arbeid als Kweekschoolleider, de verantwoordelijkheid opgedragen voor de korpsen in Bandoeng en Batavia. Ongetwijfeld zullen deze posten zeer gebaat zijn door de aanstelling van een afzonderlijken Divisie-officier.

Onze kollektanten.

Kapitein Hotvedt heeft zijn reis door den Oosthoek van Java beëindigd en na het afdoen van allerlei zaken op het Hoofdkwartier en enkele dagen rust, is de Kapitein naar Bali en Lombok vertrokken. Moge de zegen des Heeren op hem en zijn arbeid rusten !

Kapitein Poot, die in Sumatra de kollekte verzorgde is naar Java overgeplaatst voor bijzonder werk, terwijl Kapitein Wijkhuizen is aangesteld om zijn taak over te nemen.

Vijf en twintig jaren heilsofficier.

Wij zonden vanuit de verte onze hartelijke gelukwensen aan mevrouw Majoor Hermes, die op 15 Januari den dag herdacht, waarop zij 25 dienstjaren als officier van het Leger des Heils had voltooid. Vele jaren van haar loopbaan heeft zij in Ned.-Indië doorgebracht, meestens in het werk onder de militairen en marine-mannen. Momenteel vertoef mevrouw met den Majoor in Nederland om te genieten van een welverdiend buitenlandsch verlof. In een volgend nummer hopen wij nadere bijzonderheden uit haar loopbaan te geven.

Welkom „thuis”.

Majoor Whur en Adjutante Pantea hopen naar Ned.-Indië terug te keeren en hier te arriveeren met het m.s. „Dempo” begin Februari. Dit is dezelfde boot, waarmee Lt. Kolonel en mevrouw Lebbink terug komen. Wij roepen hun allen een hartelijk welkom toe.

Onze zieken.

Tot onze spijt staat Majoor Both nog altijd op de ziekenlijst en is zij voorloopig naar het rusthuis in Garoet vertrokken. Luitenant Wairisal van Tegal is ook ernstig ziek geweest, doch gelukkig zijn de berichten weer beter en is zij herstellende.

Kapitein Soenarto is weer in zooverre hersteld, dat de dokter hem toestemming gaf halve dagen aan het werk te gaan. Hij is aangesteld als assistent op de Redactie.

Gelukwensen.

In het gezin van de Adjutants Roengka heerscht vreugde om de geboorte van een dochter, terwijl de Adjutants Loemioe en Merpati verblijd werden met een zoon. Moge het dezen ouders gegeven worden hun kleinen te zien opgroeien tot eer van God en vreugde van hun huis.

Aan de drie Luitenanten, die door den Terr. Kommandant bevorderd werden tot Kapitein, bieden wij eveneens onze gelukwensen aan.

Dertig jaren dienst.

Op 19 Januari l.l. was het dertig jaar geleden, dat Brigadier Loois van Ambon, zijn loopbaan als Heilsofficier begon. Dit is ongetwijfeld een gedenkwaardige dag voor den Brigadier geweest. De Heer geve hem nog vele jaren in dienst van Zijn koninkrijk, tot zegen van allen, met wie hij in contact komt !

LAATSTE BERICHT.

Juist bij het ter perse gaan van dit nummer, kwamen de berichten binnen over de gezegende samenkomsten door den Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel geleid in Soerabaja, Malang, Blitar, Toeren en Solo.

In Soerabaja II kwamen acht personen en in Malang II zeven personen tot God om vrede te zoeken, waarover groote vreugde was onder Gods volk.

Ondanks de zware regens was in Blitar en Solo een groote schare opgekomen en in beide plaatsen werden vele zielen bekeerd.

In Toeren installeerde mevrouw Ridsdel een afdeling van den Gezinsbond ; een 40-tal zusters woonde de eerste samenkomst bij. In de openbare bijeenkomst des avonds was er groote vreugde over velen, die den Heer zochten voor verandering des harten. In een volgend nummer hopen wij meerdere bijzonderheden omtrent deze tournee te geven.

EEN WOORD VAN DANK.

Mevrouw Brigadier Palstra-Küh heeft ons verzocht langs dezen weg haar hartelijken dank over te brengen aan alle makkers in Ned.-Indië, die hun medeleven hebben betoond bij het heengaan van haar echtgenoot, Brigadier Palstra. Meer dan 300 brieven werden door haar ontvangen bij het heengaan van den Brigadier, die allen spraken van zegen door het leven van onzen makker verspreid.

Tot zijn laatste oogenblikken toe was deze strijder Gods bezig in den geest, met de dingen van Zijn koninkrijk en vooral met den arbeid in Ned.-Indië en voerde gesprekken met de gevangenen, waar hij de laatste jaren van zijn verblijf in Indië zooveel mee te maken had. Mevrouw Palstra schrijft : „Hij droeg Indië met zijn bewoners en officieren op het hart en het was hem een harde zaak niet meer tot u te mogen terugkeeren. Maar toen de banden des lichaams werden losgemaakt, waande hij zich dagen lang in uw midden en was bezig biddend, pleitend, vermanend en strijdend tot het einde en hij inging in de heerlijkheid zijns Heeren.

Moge ons leven zijn als het zijne ! Ook namens onze meisjes wensch ik al onze makkers een gezegend nieuwjaar.”

BATAVIA — Kerstfeest in het Militair-tehuis en het Militair-Hospitaal.

De feestviering stond onder leiding van Kapitein Geus. Van militaire zijde waren o.a. aanwezig het Hoofd van het Mil.-hospitaal, Dr. J. Th. Wilkens met zijn echtgenote, en enkele doktoren. Nadat de kerstgeschiedenis was voorgelezen, zong een meisjeskoor enkele mooie liederen. Hierop werd door een der militairen een tweetal aardige stukjes gedeclameerd, waarna een zangkoor van heilsoldaten zong. Na afloop van het welgeslaagde feest ging men de bedden langs om ieder patiënt een kerstcadeautje te brengen. Na een dankwoord van den Directeur sloot Adj. Jansen dezen avond met gebed.

In het tehuis droeg het kerstfeest een zeer prettig karakter. Mevrouw Geus sprak als een echte moeder tot de jongens, hun tevens een woord van hart tot hart meegevend. Het verdere programma had een vlot verloop, de liederen, declamaties, etc. waren keurig verzorgd en de kerstcadeaux goed naar den zin.

***

Ook vanuit de MINAHASSA bereikte ons een bericht van ontvangen zegen en wel van „MANADO II.” Men schrijft : „Het is alsof de klanken van het engelenlied nog in onze harten nagalmen. De Heer heeft Zich wonderlijk geopenbaar aan ons aller hart in de verschillende bijeenkomsten. Iedere samenkomst apart beschrijven, zou te ver voeren, doch wij kunnen melden : GOD WAS MET ONS ! Nog even zij gememoreerd, dat de de Jongelieden-demonstratie, welke in de Chung-Hwa school gehouden werd met vriendelijke medewerking van het bestuur, zeer geslaagd was. En nu — voorwaarts in des Heeren kracht, werkende zolang het dag is.”

NICRO-UITZENDING

over alle Westersche zenders
der N.I.R.O.M.

AVONDWIJDING

Dinsdag 21 Februari a.s.
19.50 — 20.10 uur

Kapiteine J. van Lith spreekt
over :

„BLIJF MET ONS, HEER!”

SIR Galahad behoorde tot een van de ridders van de Ronde Tafel van koning Arthur.

Heel lang geleden, in het allereerste begin van het Christelijke Brittannië, verzamelde de edele Arthur de beste en trouwste mannen van het land om zich heen en maakte hen tot ridders. Zorgvuldig werden ze uitgekozen — niet naar hun rang, positie of macht, maar naar hun moed, oprechtheid en trouw.

Elk moest een geloofsbelijdenis afleggen en een plechtigen eed in Gods huis doen:

„Ik beloof God dapper, oprecht, edelmoe-dig, waar en vriendelijk te zijn; op te komen voor de dienstknachten van God, kwaad te herstellen, weduwen en weezen te helpen, vrouwen te eeren en te beschermen.”

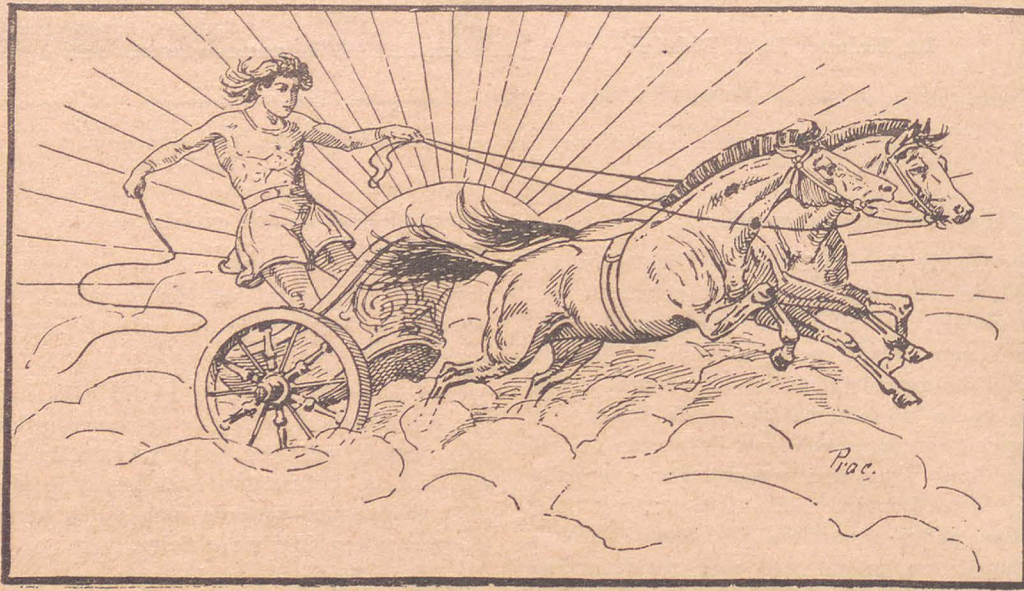
De ridders van de Ronde Tafel waren beroemd om hun moed en goedheid en Galahad, ofschoon een van de jongsten, was een der uitnemendsten. Hoewel tenger van gestalte, zacht en bescheiden, was hij toch sterk en onbevreesd.

Roem en rijkdom trokken hem niet aan — hij leefde om anderen te dienen en den wil van God te doen.

Arthur hield van hem en ofschoon hij tot de jongsten behoorde, gaf hij hem aan de Ronde Tafel een plaats naast zich. Zijn reine, edele manlijkheid, beïnvloedde het geheele schitterende gezelschap en bij tournooi of in de zaal te Camelot, in bosch of in het strijdpark, altijd bleef Galahad een echt ridder. De dichter geeft ons het geheim van zijn kracht in de onsterfelijke regels: „Mijn kracht is als de kracht van tien, omdat mijn hart rein is.”

Galahad beschermde in zijn zilveren wapenrusting de verdrukten en verlatenen. Vrees kende hij niet; onvervaard ging hij de

EEN EDEL RIDDER.

grootste overmachten tegemoet en nooit werd hij verslagen.

Van al de ridders van de Ronde Tafel, heldhaftig als ze waren, was de vriendelijke, ridderlijke Galahad, de eenige, die altijd succes had bij zijn ondernemingen.

Op zekeren keer bereikte hem het nieuws van de verwoesting, die zeven roovers te- weeggebracht hadden in een kasteel. Den vriendelijken, ouden ridder, den eigenaar van het kasteel, hadden ze gedood en nu loerden ze op passerende reizigers.

Galahad reed uit om de onverlaten te onderwerpen. Bij het bolwerk smeekte een oude man hem om terug te gaan.

„Nooit,” zei Galahad. „Ik ben gekomen om die kwade macht van het kasteel ten ver- derve te brengen!”

„O, meneer,” klaagde de oude man, ter- wijl hij naar de tenger gestalte en het blan- ke gelaat keek, „indien u uw woord wilt houden dan hebt u nog heel wat te doen.”

Maar dapper reed Galahad door. Plotseling viel de kasteelbrug met veel lawaai neer en zeven gewapende roovers, gezeten op paar- den, vlogen er over heen.

„Willen zeven mannen één man aanval- len?” riep Galahad uit, die hen wenschte te beschamen.

„Daar kun je zeker van zijn!” was het antwoord, terwijl ze op hem afstormden.

Dapper hield Galahad zijn wit schild voor zich en ontzadelde met zijn lans zijn eersten tegenstander, die op den grond viel.

De anderen, die dit zagen, keerden zich om en vluchtten en lieten den ridder over-

winnaar van den strijd. De gevangenen wer- den bevrijd, de menschen waren blij en Galahad vervolgde zijn weg.

Zijn hoop was in God. Vele legenden zijn om den naam van Galahad gesponnen en allen beelden hem uit als den Ridder van Reinheid en Edelheid — den volmaak- ten Ridder van de Ronde Tafel.

Heden is er veel kwaad in de wereld. Vele hinderlagen zijn er, onderdrukkers van armen, er zijn onbeschermden en be- hoeftigen; er zijn goddeloozen en heidenen.

Is er geen behoefte aan Galahads? En zijn Padvinders, Jong-Soldaten, Korpska- detten en alle volgelingen van Jezus Chris- tus, niet geroepen om deze zending te ver- vullen?

Hoe zullen we onze taak dan aanvaarden? Nederig, ernstig, doelbewust en rein van hart.

Denk aan de woorden van onzen Grooten Leider, van Wien Galahad een edele vol- geling was.

„Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.”

VOOR DE KLEINTJES.

De vogels en de muizen. Een fabel.

Tegen het gebod van hun koning in, vlogen op zekeren dag de vogels weg van de bosschen op de bergen, waar ze gelukkig en veilig geleefd hadden naar de vlakten, waar de rijstvelden lagen en zij dachten voedsel in overvloed te vinden. Maar de menschen hadden groote netten uitgespreid over sommige gedeelten van het veld en de vogels werden alle gevangen.

Teveergeefs fladderden ze op en neer — doch de netten hielden hen stevig vast; als hun koning zich niet over hen ontfermd had, zouden ze zeker omgekomen zijn. Maar op zekeren dag vloog de koning naar hen toe en zeide: „Jullie bent ongehoorzaam geweest, doch als je belooft te doen, wat ik zeg, zal ik je helpen te vluchten.”

„We zullen alles doen, wat U wilt, o koning,” tijlpten de vogels, „als U ons maar uit deze gevangenis verlost.”

„Goed,” zei de koning, „al wat je hebt te doen is tegelijk omhoog te vliegen zoodra ik je een teeken geef.”

De vogels beloofden dit en zoodra de koning het commando gaf: VLIEGT, spreid- den ze hun vleugels en met vereende kracht vlogen ze met net en al weg naar hun huis op de bergen.

Doch nu waren ze nog niet heelemaal vrij, want ze konden toch niet los komen uit het net. Weer kwam de koning te hulp. Een kleine muis werd geroepen en gevraagd het net door te knagen, zoodat de vogels vrij konden komen.

Het muisje hield erg veel van den vogel- koning en ging al zijn broertjes en zusjes, ooms en tantes, vriendjes en vriendinnen halen om hem te helpen. Spoedig waren nu de vogels vrij en gaven een mooi concert. Jullie kunt er van verzekerd zijn, dat ze nooit meer ongehoorzaam waren, want ze hadden geleerd, dat, als je niet precies doet, wat je gezegd wordt, je in vreeselijke moeite komt.

je een eigen schijnwerper bezit, dan ben je een kraan.

Dimmen voor een ander beteekent de vlag strijken, de nederlaag lijden. En dat wil je immers nooit!

Maar Christus leert je dimmen, nederig te dimmen voor iederen pelgrim, die je tegemoet komt, of hij te voet reist of in een race-car.

Ja, Hij leert je nog veel meer, je eigen licht heelemaal uit te schakelen. Dan ge- schiedt het wonder. Dan rijdt je met eeuwig- heidslicht, want Hij is het Licht der Wereld.

En dat Licht hindert niemand op den weg.

Overgenomen.

W. L.

HOE MOET MEN DEN BIJBEL GEBRUIKEN?

Zijt gij bedrukt? Lees Joh. 14.

Wordt gij door menschen geminacht? Lees Psalm 27.

Hebt gij gezondigd? Lees Psalm 51.

Zijt gij in gevaar? Lees Psalm 91.

Zijt gij ongerust? Lees Matth. 6 : 19-34.

Zijt gij moedeloos? Lees Jesaja 40.

Wordt gij door twijfel gemarteld? Lees Joh. 7 : 17.

Zijt gij eenzaam en bevreesd? Lees Psalm 23.

Gevoelt gij u verslagen en ontstemd? Lees Rom. 8 : 31-39.

Vergeet gij de ontvangen zegeningen? Lees Psalm 103.

Is het u alsof God u verlaat? Lees Psalm 139.

Moet uw geloof versterkt worden? Lees Hebr. 11.

Hebt gij moed nodig tot het volbrengen uwer taak? Lees Joz. 1.

Verlangt gij vrucht te dragen? Lees Joh. 15.

Komt de wereld u machtiger voor dan God? Lees Psalm 91.

Hebt gij behoefte aan rust en vrede? Lees Matth. 11 : 25-30.

Wilt gij het geheim kennen van Paulus' tevredenheid? Lees Coloss. 3 : 12-17.

Hebt gij behoefte aan zekerheid? Lees Rom. 8 : 1-30.

Zijt gij behebt met bitterheid en een cri- tiseerenden geest? Lees I Cor. 13.

Denkt gij in uw gebeden steeds aan uzelf alleen? Lees Ez. 33.

Wanneer gij uw huis verlaat om te werken of te reizen. Lees Ps. 121 : 1.

Wanneer gij in Gods huis treedt. Lees Ps. 84.

Wilt gij een goede samenkomst hebben? Lees Jes. 58 : 5-12.

Wilt gij weten hoe gij met uw medemen- schen moet omgaan? Lees Rom. 12.

Om te weten, hoe de Profeten over den godsdienst dachten, moet gij Jes. 1 : 10-18 en Micha 6 : 6-8 lezen.

Om te weten hoe Jacobus over den gods- dienst dacht, moet gij Jac. 1 : 19-37 opslaan.

Zeer nuttig zal het zijn eenige van deze woorden in uw hart te bewaren. Lees Ps. 119 : 11.

BRIGADIER THOMSON HERDACHT. EEN NUTTIG LEVEN.

Zooals wij de vorige maand beloofden, willen wij de oude vrienden van wijlen Brigadier Thomson nog met enkele woorden iets naders vertellen omtrent zijn heengaan en dit op speciaal verzoek van mevrouw Thomson, die door het heengaan van haar echtgenoot een zwaar verlies geleden heeft. Uit haar brief citeren wij: „Verleden Februari (1938) werd de Brigadier door een beroerte getroffen en sindsdien werd hij niet meer de oude. Negen dagen voor zijn heen- gaan herhaalde zich de aanval; aanvankelijk was hij bewusteloos, doch later kwam toch nog even de gelegenheid afscheid te nemen. De beroerte had de stembanden aangetast, doch op mijn vraag, of hij ondervond, dat Gods genade hem genoeg was, kon hij toch nog heel duidelijk „ja” antwoorden. Gedu- rende deze laatste dagen, toen wij baden, of God hem uit zijn lijden wilde verlossen, mochten wij ondervinden, dat velen voor ons baden en toen hij heengegaan was, kwam er een overweldigende stroom van brieven vol van sympathie en deelneming. Er waren zooveel jongeren vooral, die hij had liefgehad en bemoedigd. Er was een bijna onafgebro- ken rij van bezoekers, die hem nog eens voor het laatst wilden zien.

Mijn geliefde echtgenoot was nooit een platform-man, maar hij was een man met een bijzonder kinderlijk geloof en vertrouwen op God. Ik heb hem gadeslagen in dagen van bijna bovenmenselijke beproevingen, maar nimmer zag ik hem wankelen. Zijn gemeenschap met God was iets wonderbaars. Eenvoudigheid en oprechtheid waren zijn bijzondere kenmerken. Ofschoon hij promo- veerde aan de universiteit, bleef hij dezelfde voor geleerden en ongeletterden. De sterke menselijke arm, waarop ik mocht steunen is van mij weggenomen, doch de herinne- ring aan onze bijna 42 jaar tezamen en de liefde mij en mijn zonen betoond, zal immer een bemoediging voor mij zijn. God is mijn algenoegzaamheid”. Verder noemt mevrouw Thomson in haar brief ook mevrouw van Emmerik als een dergenen, die met haar meeleeft.

Majoor Scheffer, een der veteranen, die Brigadier Thomson goed kende, schreef over zijn ouden vriend o.a. „Zijn arbeidsveld lag in dessa's, kinderhuizen, onder de melaat- schen, alsook in Midden-Celebes. Hij was een eerste-klas looper. Toen de Brigadier pas in Ned.-Indië was, werden alle afstanden nog te voet afgelegd en in de posten, waar hij arbeide, kon men hem zien — berg op berg af gaande, belast met zijn tasch vol medi- cijnen voor de zieken, die hij op zijn evange- lisatie-tochten ontmoette. De liefde tot Christus bracht hem naar deze gewesten, bezield met het motto van onzen Stichter: „De wereld voor God”. Zoo trok hij van plaats tot plaats. Zijn vast geloof in de zorgende hand Gods, gaf hem grooten invloed over velen, die zich door hem tot de eeuwige dingen voelden aangetrokken.” Tot zoover deze woorden van herinnering. God doe ons aller leven ook zulk een lichtend spoor achterlaten!

Dimmen

Het is wet, dat je de lichten moet tempe- ren, als je elkander tegemoet snelt in den donkeren avond of nacht. Dat noemen ze „dimmen”. Het is trouwens ook fatsoenlijk, ridderlijk dat je „dimt”. Het staat gelijk met zoiets als groeten, vind ik, je hoed afnemen. Je doet het om het even, of het voor een luxe zes cilynder is of voor een puffend bakje. En wie het niet doet, is een onhebbelijk man, al zit hij in een Rolls Royce in stroomlijnvorm.

Toch zijn er velen, die niet dimmen. Het kan hun niet schelen, dat je tegen een boom opvliegt, als zij je maar voorbij kunnen snorren in hun stralend eigen licht.

Je kunt het dimmen ook wel eens ver- geten.

Er gebeuren heel veel ongelukken door vergeetachtigheid, net als in het leven.

Ja, dat leven, daarin moet je met volle lichten rijden en „men” neemt het je erg kwalijk, als je geen vol licht hebt. En als

Neem U in acht! Wat van U uitgaat, keert tot U terug.

Chineesche wijsheid.

Goud is niet het meest kost- bare bezit; geluk is meer waard dan geld.

Chineesch spreekwoord.